

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

המכנה המשותף לכל השעונים
היה היותם עומדים על מקומם.
כאילו היו מזכרת לקיומו של הזמן,
אך הם לא הצביעו עליו לעולם.
אילה פרינס בטור מיוחד

**"ברגע הראשון
זה היה נשמע
כמו רעש.
באגרים,
טרקטורים,
פטישים וכלי בניה.
אבל הרעש היה
מספיק חזק
ובהיר - כך נשמע
'קול דודי
דופק'!"**

נועה בן דוד בתיאורים
חיים מהיישוב אביתר

פויקה
הלו נוער!
פויקה חוזר!!
מה אומר לכם השם רוג'ר
אנריקו?

התנצלות
בגיליון הקודם פורסמה בטעות מודעה שלא
הולמת את רוח העלון. מערכת קרוב אליך
מתנצלת על התקלה.

**"מישה, מה קרה?! למה
אתה מדבר אלי ככה?"
התוועדות עם הרב דודי
דודקביץ'**

לוד עכשיו

שנת שליחות בלוד
(אח"כ כבר לא תצטרך ל...)

קהילת רמת אשכול קוראת לכם משפחות,
רווקים ורווקות, להצטרף ולחזק.

מגורים בשכונה מעורבת מתוך תחושת שליחות ובאווירה של תורה ועשייה חברתית

אווירה של תורה ועשייה חברתית | דירות במחיר שפוי | מרכז הארץ |
מוסדות חינוך מעולים | מלגת בית מדרש לסטודנטים | מלגת כפר זוגות משימתי
שכונת רמת אשכול המתחדשת לוד | חרות: 0544464760 | אלי: 052-8352485

אותיות וילדים

במחשבת קיץ

5 שנים בלבד
לחודש היכרות
+ מתנה*
לכל מצטרף

ולמזכר פיק עכשיו! אהבה
עולם מפנק במתנה!
או הספר החדש בסדרת גדולי האומה הרב אלישע וישליצקי זצ"ל

סקן QR
כוכבי אותיות וילדים נחשפים

בין הכותבים: שי צירקה עם קומיקס "הרצל" | ג'קי ריחי | מושיק גולסט עם קומיקס "המטה השבור" | נתנאל ובת-אל אפשטיין | חיים ולדר | אורי לרמן | טוביה רוזנפלד | אבישי שטרית | יהונתן רוזנק | נדב נוה | אתי אלבוים | דובי קייך עם קומיקס "ארתור ובלו" מדורים: יצירה | אומנות | לימוד אנגלית | ציור | אפיה ובישול | טבע והיסטוריה | תרבות ומדע | אימון אישי ויעוץ ועוד

ביחסי חברה | יתומתה להמשכה בבבד

כשאת לא מוותרת על אף תלמיד בכיתה

רצאט סרףו בוסו

יום פתוח וירטואלי - בזום

יום שלישי י"ט בתמוז (29/6) בשעה 18:00

◀ לשון ◀ מתמטיקה ◀ אנגלית ◀ גיל הרך ◀ חינוך מיוחד ◀ תנ"ך ◀ תושב"ע
◀ מחשבת ישראל ◀ היסטוריה ◀ ארץ ישראל ◀ קידום נוער ◀ מחול ותנועה

מסלול ישיב לזוזר שני
ב-5 שונים

חדש! זוכינת
למדיה הזברידית

הסעות
מזרזכי הזרף

מענות לזוקות
מתזום מגזרים לזוזרות

אורות ישראל. מחנכים ליותר

קמפוס הנשים באלקנה

מלגה ייחודית ע"ס 4,000 ש"ח

להתמחיות אנגלית, מתמטיקה ולשון לנרשמים לשנה א תשפ"ב
עד תאריך כ' בתמוז תשפ"א (30.6.21)

חפשו בGoogle "תואר ראשון באורות"

03-376-376-7

*במוסדות האקדמיים במגזר הדתי, בישראל בהיערכותם ללימוד מרחוק, ובחווית הלימוד בימי הקורונה על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון "מאגר מוחות" 2020

תואר בהרצוג

בהרצוג תיהנו ממגוון תוכניות

תוכניות

לעשייה חברתית

'קוראים ביחד'

פרוייקט להקניית ראשית הקריאה

קהילות לומדות תנ"ך

ליווי והנחיית קבוצות

כפרי סטודנטים

בשת"פ עם 'קדמה' ובנ"ע

תוכניות

להעצמה אישית

'לפני ולפנים'

על פי דרכו של הרב דוב זינגר

'ספרות הנפש'

כתיבה יוצרת וביבליותרפיה בחוג לספרות

'מיתרים'

תוכנית מנהיגות המשלבת בין דתיים לחילוניים

תוכניות

בית מדרש

בית מדרש

לתורת הנפש והחסידות

בחוג למחשבת ישראל

בית מדרש 'הדר' לנשים

בחוג לתושב"ע

מגוון מדרשות תורניות

בשילוב לימודים במכללה

חוגי הלימוד: חינוך מיוחד | לשון עברית | אנגלית | ספרות | גיאוגרפיה | אזרחות | מתמטיקה | ת

לפרטים ולהרשמה חייגו: 073-3742352

שנה ראשונה חינוך, מלגות שכ"ל ומלגות קיום, לזכאים | מערך הסעות

מלגות
 שכר לימוד
 ומלגות קיום
 עד 15,000 ש"ח
 לשנה*

הרבה יותר מתואר

ייחודיות המשולבות בלימודי התואר

תוכנית למיניות בריאה וחיי משפחה

בחוג למדעי הטבע ותושב"ע
 תוכנית בין תחומית
 בביולוגיה והלכה להכשרת
 מובילות בית ספריות

ליווי קהילות לומדות בחוג לאנגלית

תעודת הנחיית קבוצות
 פלייבק, כתיבה יוצרת,
 'המורה כמנהיג' ועוד

תעודה מקצועית בחוג לחינוך מיוחד

רכיבה טיפולית
 בשת"פ עם החווה בתקוע
 לקויות לימודיות מורכבות
 קשיים רגשיים-התנהגותיים
 משלבת חברתית רגשית
 אבחון דיסקטי
 לתלמידי יסודי ועל יסודי

תעודה מקצועית במגוון חוגים

בחוג ללשון עברית
 נריכת לשון
 בחוג ללימודי
 ארץ ישראל
 הדרכת טיולים ושל"ח
 בחוג למתמטיקה
 הוראה מותאמת
 לתלמידי יסודי ועל יסודי

בהרצוג לומדים
 חצי מהבית וחצי במכללה

תושב"ע | מדעי המחשב | מדעי הטבע | היסטוריה | לימודי א"י | תקשורת | תנ"ך | מחשבת ישראל

או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

בפריסה ארצית | אפשרות לתואר ראשון ושני, בחמש שנים בלבד

חסידים מספרים, להיות פלם מלפיד חסיד, לדיבר
בהתולדות בהתעוררות גדולה על כמה נקודות ומדיניות
לאותה התולדות נקלע יהודי שהתקשה לקבל ביקורת...

בין אבן לחמור

מה שהמשיע אמר, הצטדק או העיר משהו בחזרה. לצער הלב, יש מקרים של אנשים ששוכחים את האפשרות לפתוח את הלב, ולקבל ממה שמתרחש מסביב. יהודים כאלה, נמצאים כל הזמן בתחושה שהם תחת מתקפה, גם כשהאווירה ידידותית והסיטואציה של ההתעוררות נעימה ומשדרת אהבת חברים.

אותו יהודי ממש כבר ציער את המשיע שניסה לדבר. אתם יודעים שאין זוה כללים. לפעמים ההתעוררות 'תופסת', אנשים נכנסים לעניין, פותחים את הלב ומדברים בכנות, ונוצרת התרחשות משמעותית. ולפעמים, יש איזושהי חסימה אנרגטית כזאת, ושום דבר לא קורה. לא פעם קורה, שאפילו אם יש רק אדם אחד שהגיע עם התנגדות פנימית, שלא מוכן לכוון את הלב לתדר הנכון, כל המהלך נעצר.

בלי רמיזות

נחזור לסיפור - אותו משיע, שהיה חד לשון, פנה אל אותו יהודי ואמר לו: "אתה יודע מה ההבדל בין האבן של רבי עקיבא לחמור?". לאלה מבינינו שלא זוכרים נאמר שהאבן של רבי עקיבא היא אותה אבן שהוא פגש, בשלב שבו הוא חשב שאין לו סיכוי להצליח בלימוד תורה. פעם הוא ראה אבן שטפטפו עליה מים, עד שאחרי זמן ארוך יצרו בה חור, ורבי עקיבא למד קל וחומר לעצמו, שוודאי הלב שלו יותר רך מהאבן. אני מקווה שכולכם קראתם את הסיפור הזה ביכה עשו חכמינו, אבל אם לא יצא לכם - השלמנו כעת... בכל אופן, המשיע ירה אליו את השאלה: מה ההבדל בין האבן של רבי עקיבא לחמור?

אחרי השאלה הזאת השתרר שקט. כולם היו סקרנים מה בכלל הקשר בין הדברים. המשיע חיכה כמה שניות, ואחר כך אמר: "באבן של רבי עקיבא, נהיה בסוף חור. כל טיפה שהיא מקבלת, עושה עוד משהו, עד שהיא נבקעת. אבל החמור, כשיורד עליו גשם, הוא מתנער מכל הטיפות! שום דבר לא פועל עליו!".

לא באתי לרמוז חלילה שמישהו מאיתנו הוא חמור, אבל העיקר של הסיפור, מעבר לניסיון לעורר חיוך, זאת ההבנה שצריך לתת לדברים שאנחנו שומעים מהסובבים לחלחל בנו. לא לדחות אף טיפת השפעה נפלאה כזאת. חברים יקרים! לחיים לחיים! אני מקווה שמיד תתחילו ליישם את ההצעה הנפלאה הזאת, לגלות את אורכם, לקבל את הנקודה הטובה איש מאת רעהו ולתת לה לחלחל, ולהאיר באור הנפלא של כל הנקודות היקרות.

שלום חברים! רבי נחמן מלמד אותנו "כי יש בכל אחד מ'ישראל' דבר יקר שהוא פחינת נקודה, מה שאין ב'חברו'. בכל אחד מאיתנו, הקב"ה שתל נקודה יקרה. העבודה של כל אחד מישראל, היא להתחבר לנקודה היקרה שיש בתוכו, וממנה להשפיע, לעורר ולהאיר את לב חבריו: "וב'חנה הזאת שיש בו יותר מ'חברו, הוא מ'שפיע ומאיר ומעורר לב 'חברו". רבי נחמן מוסיף, שאחרי שיהודי מאיר לחבר שלו, אז גם לחבר יש שיעורי בית: "ו'חברו צריך לקבל התעוררות ו'בחינה הזאת מ'מנו, כמו ש'כתוב ומקבלין דין מן דין".

הרעיון הזה מאוד משמח. מתברר שלכל אחד מאיתנו יש נקודה יקרה וחשובה, ויש לנו תפקיד, להשפיע אותה הלאה כלפי הזולת. כיום, בעברית המודרנית, יש למילה 'השפעה' קונטציות לא כל כך חיוביות - כמו השפעה פוליטית או כלכלית. כשאומרים על משהו שהוא 'משפיע', מיד חושבים על מה הוא רוצה להרוויח. אלא שבמקור שלה, המילה 'השפעה' באה לבטא עניין חיובי מאוד, של נתינת שפע. חלק מהמפגש עם העצמיות והמהות שלנו זאת המשימה למצוא את הנקודה היקרה שה' נתן בנו. צריך להתעניין, להקשיב ולחפש, מהי אותה נקודה יקרה. כמובן, לא לחפש אותה כדי לטפח את האגו ולהשאיר אותה אצלנו, אלא כדי להשפיע אותה לאחרים. אדם שמתעלם מהנקודה היקרה שיש בו, הוא נחשב כמזלזל חלילה במתנה שהקב"ה העניק לו.

ומה איתך?

אחרי שאני יודע מה יש בי ומסוגל להעניק את אורי לאחרים, ישנה עבודה נוספת, לפתוח את הלב לנקודה היקרה שיש בסובבים אותי. המעגלים הראשונים שאליהם אנחנו אמורים לפתוח את הלב ולקבל את הנקודה הייחודית שלהם, הם בני הזוג והילדים שלנו. זאת עבודה די מאתגרת להורה, ועם זאת משמחת, ממש לנסות ולגלות את הנקודה המיוחדת שיש לכל אחד מילדי, מה שאין בילדים אחרים. ולא רק לגלות את הנקודה הזאת, אלא לפתוח את הלב, ולתת לנקודה של הבן שלי, של בן או בת הזוג שלי, להיכנס ללב שלי, ולקבל ממנו את מה שרק הוא יכול להעביר לי. רק עם מהלך כזה, יכולים להיבנות קשרי אנוש מברוכים.

הבעיה של "לא טוב היות האדם לבדו" איננה רק בעיה של שעמום. גם בדירות ועצבות הן עדיין לא סיבה טובה ליצירת קשר עם הזולת. הנקודה המרכזית של קשר בין בני אדם, היא הנקודה הפנימית של כל אחד, שהוא צריך להעניק ממנה לאחרים. אם אנחנו יודעים ליצור קשר שנוגע בפנימיות, אז משהו נפלא מתחיל לקרות. כך מתגלה נקודת הערך שבכל אחד, והלבבות נפתחים לקשר אמיתי.

העבודה הכפולה שנעשית בענווה - להכיר את מה שה' נתן בי, ולפתוח את הלב כדי לקבל את הנקודה היקרה שבזולת, היא היסוד לכך שבתנועת החסידות מאד משקיעים בעניין של התעוררות חברים. העיקר בהתעוררות הוא להיות "מקבלין דין מן דין" (מקבלים זה מזה). כשיושבים כמה חברים, אם זה בכובד ראש או באווירה שמחה יותר, אם מדברים או שרים, בסופו של דבר, כל אחד מביא לחבורה את הנקודה שמאירה בו, ומפתח נכונות לקבל מאחרים.

לפעמים התועדות נתקעת

חסידים מספרים, שהיה פעם משיע חסיד, שדיבר בהתעוררות הגיע בהתעוררות גדולה על כמה וכמה נקודות. לאותה התעוררות הגיע יהודי שהתקשה לקבל ביקורת. את כל מה שהמשיע ניסה לומר, הוא לקח באופן אישי, כאילו שמאשימים דווקא אותו על דברים שהוא עשה או לא עשה. הוא התחיל לענות, כמו פינג פונג, על כל

גב החר מובילים
 לוקחים אחריות. נקודה.

אריזה | הובלה | אחסון | 02-9978757, 052-6071171
 gavhahar1@gmail.com

יוצאים לבנין שולם

— כנסי הקיץ תשפ"א —

שיעורים מיוחדים • מופעים • תכנית ערב זוגית
ימים אחרונים להנחה מוקדמת

יום שני כ"ה בתמוז (5.07)	מרכז הכנסים הבינלאומי אשקלון
ימי רביעי - חמישי כ"ז-כ"ח בתמוז (7-8.07)	בנייני האומה ירושלים

פניקה

לייט

אורי צוקר

מה השם רוג'ר אנריקו אומר לכם? כנראה שכלום. אבל האדם הזה היה כנראה אחד המנכ"לים הכי מוצלחים שהיו לפפסי קולה ארה"ב. בספר שלו הוא מתאר את הניסיון לגרום לפפסי קולה לייט להיות טעים כמו פפסי קולה רגיל.

אם אתה מוציא מוצר חדש, בשביל מה אתה מנסה לגרום לו להיות זהה למוצר קיים? שאנשים פשוט יקנו את המוצר הרגיל.

טוב, אתם יודעים את התשובה. אנשים לא רוצים פפסי קולה רגיל, יש בזה מלא סוכר ועוד כל מיני רעלים. הם רוצים חיקוי עם רעלים אחרים שלא קוראים להם סוכר, אבל שיהיה טעים כמו הפפסי קולה הרגיל.

אז זה הסיפור של ה'לייט', חיקוי שמוציא את המרכיבים העיקריים ואמור להייראות מספיק קרוב למקור, ככה שגם אנחנו נתבלבל.

אם זה נכון בפפסי זה כנראה נכון בעוד דברים, כמו ההגדרה 'דתי לייט'.

מה זה דתי? מאמין? שומר מצוות? שבת? כשרות? גם אם אנחנו לא מסכימים על הגדרות מדויקות, (וגם אם אנחנו מסכימים שהגדרות זה דבר חיצוני ובעולם אידיאלי היה עדיף שנחיה בלעדיהן...) בואו נסכים שמחויבות לשולחן ערוך היא כנראה מרכיב מרכזי ברשימת המרכיבים.

ואז מגיע הלייט. השולחן ערוך כבד עליו, מה זה כבד, הוא בקושי סוחב. יש לו שתי אופציות: לייצר מוצר חדש לגמרי, ולהודות בקול שהוא כבר לא דתי. או לייצר חיקוי שמוריד את כל מה שלא נוח, אבל נראה מספיק קרוב למקור. משהו בסגנון: אני בוטסאפ בשבת ואני עדיין דתי, כי אני לא נוסע בשבת או מדליק את האור חלילה. אני לא ממש מברך לפני כל ביש ואני דתי לגמרי, הרי אני אוכל רק כשר.

יש גם סטארט-אפ, להסביר למה אתה הדתי האמיתי וכל אלה שממש מקפידים על כל ההלכות סתם מגזימים. כל הכשרויות זה פוליטיקה, וממש לא צריך להתחיל להחמיר סתם. סניף נפרד זה פחד ולחץ והגזמה, הרי פעם רקדו מעורב והרבנים הקיצוניים באו עם היציאות שלהם והפכו את כולם לפנאטים. ובכלל, לא צריך על כל דבר לרוץ לרב, היום אפשר למצוא הכל בגוגל, ובטוח יש מי שמתיר את זה.

כדי שהחיקוי יראה כמו המקור אז במקום השולחן ערוך מכניסים מרכיבים אחרים של הומניות ומוסר, ככה שזה יוצא דומה. ופתאום מתקבלת יהדות שהעיקר בה זה לא להקשיב לכל מה שה' אומר, אלא להיות מכיל ופולורליסט (ואני מסכים שהתורה מעלה על נס אהבת חינו ומכווינה להכלה, אבל בגבולות מסוימים, ובטח לא כעיקר העיקרים).

אז מה? הדתיים האולטרה כבדים לא מפשלים לפעמים? אין להם נפילות? ברור שיש! אבל כאן בדיוק נמצאת הנקודה, ברגע שאנחנו מגדירים את הירידה מהשולחן ערוך כנפילה, אנחנו במקום הנכון. יש פשלות, מבקשים סליחה ומשתדלים לא ליפול שוב. הבעיה מתחילה כשהופכים את החולשות לאידיאולוגיות, כשמפסיקים להגדיר את הזליגות כנפילות ומתחילים לקדש אותן.

בואו לא נתבלבל, אנחנו בנים של מלך ואנחנו צריכים להתנהג כמו בנים של מלך. ובעיקר, אנחנו עוד צעירים מכדי לשנות לייט, ואין שום סיבה שלא נשאר צעירים לנצח.

קדושים ברשת

שלום, אני שומע הרבה שכל אחד צריך הגנה לסמארטפון, אבל אני לא יודע בדיוק למה. למה אני צריך את זה? לא נולה על דעתי להיכנס למקומות לא טובים באינטרנט, ואני באמת לא חושש שאכשל בזה. האם הצורך להגנה הוא מפני פרסומות שאינן תמיד כל כך הולמות? אז האם גם אני צריך הגנה? ואם כן, למה?

תשובה:

שלום. קודם כל, ברוך ה' שכן הוא ואני מברך אותך שתמשיך בדרך הזו. הסינון הוא אמצעי, הוא לא המטרה.

הרמב"ם בספר "שמונה פרקים" המקדים את מסכת אבות, בפרק השישי, מבחין בין ישראל לבין כובש. הכובש הוא זה שצריך לעשות מאמץ מרובה כדי לקיים מצווה, בעוד הישר הוא זה שעושה אותה בקלות יחסית מכוח רצונו הטבעי. הרמב"ם מבאר שבמצוות הקשורות לחיים הטבעיים של האדם, רצוי להיות במדרגת הישר. ברוך ה' אתה זוכה בעניין הזה ללכת בדרכו של הישר.

למרות זאת, ניתן למנות כמה סיבות נוספות להתקין סינון:

א. המפגש הראשון עם תכנים מקלקלים יכול להחלט לקרות בטעות ובמקרה. ישנם אתרים רבים המשקיעים בכך מאמץ. מה שקורה בפעם הראשונה בטעות, יכול להפוך לסקרנות והסקרנות הופכת להרגל. הסינון יעזור לך למנוע מצב שבו אתה מגיע בטעות לתכנים שלא רצית להגיע אליהם ואחרי שהגעת, לעיתים, לא קל לעזוב.

ב. אנחנו רואים בכמה מקומות אצל חכמים, שגם לדבר שקיים רק בפרוטנציאל יש סוג של נוכחות במציאות. (לדוגמה: דמאי אינו מוקצה בשבת, כיוון שבאופן פוטנציאלי האדם יכול להפקיר נכסיו ולהפוך לעני שמורת לו לאכול דמאי. ראה שבת קכז). יש משמעות לעצם המצב בו הטלפון שלך מכיל את האפשרות להגיע לתהומות. הפוטנציאל הזה נמצא כל הזמן בכיס שלך. לכן, יש משמעות רבה לכך שאתה בוחר לשלול את הפוטנציאל ובכך להצהיר על ההרחקה שלו מן החיים שלך.

ג. אחד מהיסודות המרכזיים בתקנות חכמים הוא להבין שהן מכוונות לתיקון החברה והעם והעולם, ולא רק לכל יחיד ויחיד כשהוא לעצמו. לכן לא נכון לבחון תקנה רק בשאלה איך היא מועילה לי, אלא גם בשאלה איך קיומה מועיל לסביבה כולה.

יכול להיות שאתה לא תיפגע, אבל כשאתה מסנן אתה שותף ביצירת חברה שבה סינון הוא נורמה של חלק מצריכה נכונה של תכני הרשת. ולאידך, כשאתה לא חוסם, אתה שותף ביצירתה של חברה שסינון אינו חלק מהנורמות שלה. המעשה שאתה עושה מקרין אל הסביבה שלך. אינך יכול לדעת למי מהקרובים אליך - חברים, בני משפחה או חניכים - הוא יועיל ולפעמים אף יציל.

כסופו של דבר זה חוזר אליך, כי חברה שאין בה הבגרות והכוח לסנן מעצמה את התכנים שמזיקים לה ולחבריה, היא חברה חסרה ופגועה יותר. ואת זה גם אתה תרגיש.

בברכה,
הרב אמנון דוקוב
ר"מ בישיבה בעתניאל

בשיתוף 'חוקים ברשת'

< לשאלות אנונימיות על ההתמודדות באינטרנט, חפשו בגוגל 'קבוצות חוקים ברשת'

חרשם להצלחה חדש! לימודי רוקחות

בשיתוף עם האוניברסיטה העברית בירושלים

ההרשמה בעיצומה

שנתיים במרכז האקדמי לב
שנה וחצי באוניברסיטה העברית וחצי שנה סטאז'

שכר לימוד אוניברסיטאי | שנה ראשונה חינם לבוגרי צבא ושירות לאומי

מערך
מלגות
רוחב

אחוז
השמה
גבוה

רמת
לימודים
גבוהה

מבחן
תל או
פסיכומטרי

מסלול
בית מדרש / מדרשה
בראשות הרב יוסף צבי רימון

www.jct.ac.il | *3239

איך לדאוג פחות?

תנו לנהג לנהוג

יאיר וינשטוק

בתוך עמי אנוכי יושב. כמו לכולם, גם לי יש צרור עניינים שיש בהם די לעורר דאגה. אחד מהם מדאיג במיוחד. השנה במוצאי שביעי של פסח לאחר ההבדלה, עמדנו לקבל מהרבי שלנו, האדמו"ר מלעלוב שליט"א, פיסת מצה כסגולה לשמירה. מנהג לעלובאי עתיק. ביקשתי מידידי הטוב הרב נח גולדברג, המכהן כמשב"ק אצל שלושה דורות של אדמו"רי לעלוב, "הבה נזוו מעט כדי לעמוד בראש התור". מיהרתי מאוד, רעייתי חיכתה לי בחוץ ברכב ועלינו למהר ולנסוע מבית שמש לירושלים ולהתחיל לקפל את פסח.

"אין צורך לזוו" עונה לי הרב נח שכל אמירה שלו מדודה בסרגל חסידי עתיק-עכשווי, "בוא ניתן לרביש"ע להנהיג אותנו". (באידיש זה הרבה יותר מקורי: "לאמיר זיך לאזין פירן". את הניואנסים הדקיקים שבין המקור לתרגום קשה להעביר בכתב...)

התובנה הכתה בי באותו רגע בעוצמה של פטיש 5 ק"ג: מה אתה לחוץ ומודאג מאותו עניין הטורד את שלוותך לילות וימים? תן לקב"ה להנהיג אותך, הוא בוודאי עושה עבורך את הטוב ביותר. הדימוי העממי הרווח הוא של אותו נוסע היושב במטוס ורוחף את המושב שלפניו קדימה כדי לזרו את קצב הטיסה. לא פחות מגוחכת מכך, היא דאגה מיותרת והשתדלות העוברת את חובת ההשתדלות ונהפכת לחפירה אצל הקב"ה.

"שמעתי אותך" הוא בוודאי לוחש לנו בלחשיה בלתי נשמעת, מול שפתינו הממלמלות אותה תפילה בפעם העשרים אלף, "תקבל את זה, אבל בזמן המתאים".

אנחנו מוקפים דאגות, במישור האישי זה פרנסה, בריאות, מצב הילדים בכל התחומים מחינוך ועד שידוכים, ההתקדמות בקריירה, דירה חדשה, השכנים הבעייתיים. במישור הלאומי זו ממשלה חדשה שנראית מאוד מדאיגה. לא חסרות סיבות לדאגה למי שרוצה לדאוג.

אתם מכירים את המצב הזה שמישהו אהוב מאחר והוא גם לא זמין? בתחילה דואגים לו, מי יודע, אולי קרה לו משהו? בראש רצים תרחישים שכל אחד מהם מפחיד יותר מחברו. בסוף מתברר שהוא שכח את המסמך/מפתח/נעליים או סתם נעמד לדבר עם חבר, והדאגה הפכת בן רגע לכעס... מתוך ניסיון, ב-99.9% של המקרים תמיד יתברר שלא הייתה סיבה לדאגה. אז עדיף לא לדאוג, כדי שלא נכעס בסוף - מרוב דאגה...

אבל ממש כמו בשיר הידוע: "אדם דואג על איבוד דמיו ואינו דואג על איבוד ימיו. דמיו אינם עוזרים וימיו אינם חוזרים", ומה לנו לדאוג על סיבות כאלו ואחרות. הבה נתרכז במה שאנו יכולים לעשות, והנהגה היושב במרומים יביא אותנו למחוז חפצנו לחיים טובים ולשלום, וינחית את המטוס ברגע הנכון גם ללא שנדחף את המושב מלפנים.

מדמיון למחשבה צלולה

הרב יצחק ערד

כדי לדאוג פחות, או אולי עדיף - לא לדאוג בכלל, צריך לחזק את מידת הביטחון בה', ועל ידה יהיה ניתן להשתחרר מהפחד והדאגה של האדם.

חזיון מידת הביטחון צריך להיעשות בשני שלבים עיקריים: א. לימוד תכני הביטחון בה'. ב. התבוננות והפנמה של עקרונות הביטחון.

אחד מהעקרונות החשובים בהבנת מידות נפש האדם, הוא שלכל מידה ישנו 'ציר' שהיא נמשכת אליו. המידות הטבעיות של הנפש אינן רעות, אבל ה'ציר' הרע (מלשון ציור רע), הוא המושך אותן למטה.

לדוגמה: אדם שבדמיונו מצטיירת מהות מאימת שנסקפת ממנה סכנה, ובמילות הנביא: "צל הרים - כאנשים". הדמיון מגדיל את תחושות הסכנה, שלפעמים היא כלל אינה מציאותית, ויוצר תחושות של פחד וחרדה.

אנרגיית הפחד הטבעית, שאינה רעה במהותה (אלא עוזרת להישמר מסכנות) מתחברת לציור המחשבתי הדמיוני, והוא הופך את רגש הפחד לשלילי, משתק ומזיק.

הלימוד מאפשר לבנות בנפש הסתכלות נכונה ואמיתית יותר של המציאות, וגם לדעת איך להתייחס נכון לחששות, ועל ידי זה להשפיע על מידת הביטחון בנפש.

מה כדאי ללמוד?

הרבי מלובביץ' התייחס בהזדמנויות רבות במכתביו לאנשים מודאגים, והזכיר שאת מידת הביטחון מחזקים על ידי לימוד והתבוננות בתורת הבעש"ט בעניין השגחה פרטית.

כמו כן הציע הרבי פעמים רבות ללמוד את שער הביטחון בספר חובת הלבבות לרבינו בחיי, שם הביטחון מוגדר כ"מנוחת נפש הבוטח", ונקבע נחרצות שזהו "דבר החשוב ביותר על העובד את ה' יתעלה".

הלימוד כאמור הוא רק השלב הראשון שבו אנו בונים את ה'ציר' השכלי המתוקן, אך עיקר העבודה יבוא לאחר הלימוד עת נשנן ונחזור עליו, נדבר עליו עם החברים שלנו ובני משפחתנו. נצייר ודמיין שוב ושוב את הרעיונות המתוקנים במחשבתו, ומשם הם ישפיעו עליו בכל תחומי החיים.

החשיבה הטובה אינה רק סגולה להפחתת דאגות, אלא יש בכוחה לשנות את המציאות בפועל, לטוב נראה ונגלה, וכפתגם הצמח צדק: "חשוב טוב - יהיה טוב".

UP

יום פתוח
חוויתי בקמפוס
מכללה ירושלים!
כ"ד בתמוז (04.07)
בשעה 10.30

משלמים על

שנת לימוד אחת בלבד!

ומקבלים תואר יוקרתי במכללה ירושלים

לימודי תואר ראשון בחינוך

3 ימי לימוד בשבוע < מעונות חנים לשנה א'

בחוגים: מתמטיקה, מדעי הטבע, אנגלית ומוסיקה
מיועד לבוגרות תיכון או אולפנות

* בכפוף לתקנון ס.ל.ח.

לפרטים ולהרשמה: 02.6750724/918 | rishum-jer@michlala.edu |

הייתי אצל הרבי ביום ההילולא

משה שילת

באוהל! הוא לא אומר לה 'אוהל של הרבי'. פשוט האוהל. אדם לא דתי, מיליארדר, והוא מגיע בדביקות. רגע לפני שהוא נכנס, הוא יושב וכותב מכתב לרבי. אחרי שהוא יצא, השחור הענק ששומר עליו שומר על מרחק מסוים, והאיש הולך בתוך ההמולה שסביב הציון של הרבי. הוא רואה התוועדות עם אחד השליחים של הרבי, זה היה הרב יוסף יצחק גרינברג מאלסקה, ובלי שאף אחד שם לב, הוא מתיישב, מטה את אוזנו ומתנרד. אחרי עשר דקות הוא שולף ספר מתורת הרבי, ומתחיל לקרוא לעצמו. ראיתי על פניו דביקות. כוכב שהרבי מאיר בו ודרכו.

גם כשהשמש שוקעת, היא זורחת ומאירה במקומות אחרים של כדור הארץ. ואפילו אצלנו אור השמש מאיר דרך הירח והכוכבים המנצנצים בשמים האפלים לכאורה. ז"ך שנים להסתלקותו של הרבי מליובאוויטש. שקעה השמש - אך אורה לא כבה.

ב'אגרת הקודש' שבספר התניא, בפרק ז"ך שמוקדש לנושא ההסתלקות של הצדיק, מובאים דברי הזוהר שאחר פטירת משה רבינו מתפשטת הארתו לשישים ריבוא נשמות "כמו שמש המאיר מתחת לארץ לשישים ריבוא כוכבים".

זכיתי להיות ביום ההילולא, ג' בתמוז, על ציונו הקדוש ("האוהל", כך קוראים לזה בחב"ד). ואני רוצה לספר לכם על כמה כוכבים מאירים, שמעולם לא פגשו את הרבי אבל האור שלו זורח דרכם. יהודים בודדים מתוך עשרות האלפים שבאו להשתטח על קברו.

בין האלפים הרבים ניתן היה לראות יהודים מכל המעמדות והסוגים, ממש כמו שהיה בחייו של הרבי. אני יושב ואומר תהילים באחד השולחנות. יהודי אחד מגיע ומבקש ממני לשמור על התיק שלו. הסכמתי בשמחה. הוא הלך לאוהל להתפלל ונראה קצת טרוד. אחרי ארבעים דקות הוא יצא, פתח את התיק והוציא ממנו סנדוויץ' ובקבוק 'לחיים' קטן. שאלתי אותו מאיפה הוא, והוא ענה שהגיע עכשיו מפנמה, נחת לפני שעה קלה וטס בחזרה בעוד שעה. הוא לא מוותר אף פעם על הגעה לרבי ביום ההילולא.

הוא אכל את הסנדוויץ' שהביא מהבית וחילק 'לחיים' בשולחן שבו ישבתי והיה כל כך מרוגש וכל כך מאיר וזה הדביק אותנו. הוא דיבר על כך שהרבי מאמין בכל יהודי, ואיך שהקהילה בפנמה גדלה ומתקרבת לה יותר ויותר. הוא לא שליח, "סתם יהודי" לפי דבריו. והוא האיר כמו כוכב אמיתי, התחיל לנגן ניגון חסידי, והעיניים שלו בורקות עד שזלגו מהן דמעות. ברך ברכת המזון, שם את ידו על הכתף שלי ושל עוד כמה אנשים, רקד בעיניים עצומות וחזר לפנמה.

אלפי חסידים מחסידויות שונות הגיעו לאוהל בהתלהבות. שמעתי רבים אומרים אחד לשני לפני הכניסה או עם יציאתם מהאוהל: "לפעול את כל הישועות" (פועל אלעס גיט' וכדומה), במתיקות כזאת כובשת. למרות שהם לא חסידי חב"ד, הם מרגישים שייכים מאוד, וראיתי את זה אצל מאות ואלפים.

באתי בשעה רגועה יחסית, שלוש בבוקר, וחיכיתי רק 55 דקות בשביל להיכנס לציון לשתי דקות בודדות.

עמדו לידי חברי שאמרו תהילים. התהילים היו בהתלהבות, בברק ובשמחה. הם הזכירו לי את תיאורי שמחת מירון של הריי"צ, הרבי הקודם, שקבור כאן עם הרבי שלנו. הוא כותב על כך ש"מירון הוא אוהל שמח". ראיתי אלפים שבאו והכוכב שלהם היה כוכב של שמחה.

חבר שלי דוחף לי מרפק ומפנה את תשומת לבי לאיש גדול ששם כיפה על ראשו, כשהוא לבוש גופיית טריקו שחורה ושרשרת ענקית. החבר שלי אומר לי "זה יהלומים. כל השרשרת יהלומים". אני שם לב שכמה מטרים ממנו עומד שומר ראש, כושי ענק עם חליפה שבוחר את כל הצדדים.

החבר שלי סקרן, ניגש לאותו אדם. לא אנקוב כאן בשמו, אבל מסתבר שמדובר באחד מהאנשים העשירים ביותר בלוס אנג'לס. הבן אדם מרים טלפון לאמא שלו: "לא תאמיני! אני נמצא

לפני שהוא יצא ניגשנו אליו. בירכנו אותו, החלפנו איתו כמה מילים. הוא דווקא שמח לדבר עם מישהו, הוא בא לבד למקום הזה.

אני רואה ילד קטן שהולך בתור הארוך עם אבא שלו ובידו ספר תהילים במזמור פ"ב. הוא שואל את אבא שלו, "האם אספיק לסיים את התהילים לפני שאכנס?", ואבא שלו עונה לו "אני מאמין שכן. זה תור ארוך", והילד צועק "יש!!!". אתה אומר לעצמך, לאיזה ילדים הרבי זכה. איזה אור בעיניים יש לו, ברק של שמחה על כך שיזכה לסיים את כל התהילים לפני שהוא נכנס.

עשרים ושבע שנים להסתלקות של הרבי האוהב והאהוב עד אין קץ. עדיין לא נתפס. אבל את האור שלו אי אפשר לפספס. האור ימשיך ויזרח דרך כל האפלות שבעולם, לא ינוח ולא ישקוט, עד שהמשימה שלו להביא את הגאולה בדורנו תושלם. או אז יתאחדו הלילה והיום, הכוכבים והשמש, החמה תצא מנרתיקה והעולם כלול יהפוך למקום של אור וקדושה.

יוצאים מהקופסה

נאבקים על

אדמות המדינה

הערבים משתלטים על המרחב, וחונקים את ההתיישבות במהלך אסטרטגי של בנייה מאסיבית!

אסור להיות אדישים. מתעוררים ולוקחים אחריות!

יום שני, י"א תמוז (21.6) 16:30

נצא לצעדות בכל מרחבי יהודה ושומרון ונעצור ברגליים את ההשתלטות הערבית הבלתי חוקית. בסיום הצעדות יתקיימו עצרות בנקודות השונות, בהשתתפות ח"כים, רבנים ואישי ציבור

פריסה של הצעדות לפי אזורים:

- צפון השומרון • גב ההר • קדומים - קרנ"ש • מערב השומרון • גוש טלמונים
- גוש שילה • שער בנימין • כוכב השחר • גוש אדומים • גוש עציון מערב
- גוש עציון מזרח • תלם אדורה • מעלה חבר • אביגיל • צפון בקעת הירדן

מידע על מיקום הצעדות, פרטים והצטרפות: 050-304-5000

האירוע באישור ובתיאום כוחות הביטחון

לע"נ אהוביה סנדק ז"ל, שמסר את נפשו על מרחבי הארץ

הרב ידידיה לביא | רב, יועץ ופוסק במכון

האם מותר להרות כשהדבר מהווה

סכנה לאישה?

חלק ב'

בשבוע שעבר ראינו שבמקרים בהם אין בעיה רפואית מיוחדת - אין להימנע מלהרות. על אף הסיכון הקטן הקיים בכל לידה.

ישנם מקרים בהם אישה חולה במחלת-רקע וכו' הגורמת לכך שהריון ולידה אצלה - מסכנים אותה. מה הדין במקרים אלו?

ידוע כי בדיני תורה רבים - הולכים אחר הרוב. אולם, בפיקוח נפש, כלל נקוט בידינו: "אין הולכים בפיקוח נפש אחר הרוב" ויש לחשוף אף לסכנה מועטת.

בשו"ת 'בניין-ציון' (קל"ז) עוסק באישה שלידה עלולה לסכן אותה, ובתוך דבריו כותב:

"הנראה לענ"ד...דאע"ג דכלל בידינו ד'אין לך דבר עומד בפני פקוח נפש' ו'אין הולכין בפיקוח' נ אחר הרוב' - זה דוקא ביש ודאי סכנת נפש לפנינו...דאז חוששין אפילו למיעוטא דמיעוטא. אבל בשעתה - אין כאן פקוח נפש, רק שיש לחוש לסכנה הבאה, בזה אזלינן בתר רובא כמו לענין איסורא.

הוא מוכיח זאת מכך שמותר לצאת למדבר ולים על אף שנחשבים דברים שביציאה מהם צריך לברך 'הגומל' עקב הסכנה, כיוון שבשעה שיוצא אין סכנה ועל פי רוב יוצאים מהם בשלום.

כלומר - אסור לאדם לעשות מעשה אשר הוא מסכן את האדם, אפילו סיכון קל. אבל במקרים בהם המעשה עצמו אינו מהווה סכנה רק עלולה להיות סכנה עתידית - הולכים אחר הרוב, ואם רוב סיכויים שאכן יצא בשלום מכך - מותר לאדם להיכנס למצב זה.

יש להוסיף שההיתר להסתכן מובא בדברי הפוסקים גם בשל צרכים נוספים חשובים, וכשם שהבניין ציון עצמו כתב שההליכה במדבר היא סכנה ובכל זאת הדבר מותר לצורך פרנסה. כך גם בתשובת נודע ביהודה (תניינא י"ד י') ביאר שבשביל מחייתו של אדם מותר לו להסתכן (יעוין שם).

על פי דברים אלו כתב הרב אליהו בקשי דורון זצ"ל (דבריו הובאו בספר 'ברכה לאברהם' עמוד 297). שבמקרים בהם ההריון והלידה מסכנים את האישה באופן שהסיכון גבוה מהסיכוי לסיים את ההיריון בשלום - אסור לאישה להסתכן ולהרות. אולם, במקרים בהם הסיכון קטן יותר וניתן להקטינו בעזרת מעקב וטיפול רפואי - מותר לה להרות ו-"שומר פתאים ה'".

בספר שיעורי תורה לרופאים (ד', ר"ט) כתב הרב יצחק זילברשטיין שליט"א בשם הגר"ש אלישיב זצ"ל שכאשר הסיכון הוא מעל 50% - ודאי אסור להרות. מאידך גיסא, כאשר הסיכון הוא נמוך - מותר. במקרים בהם ישנו סיכון מוגבר אך אינו מגיע ל-50% - יש לשקול כל מקרה לגופו (יעוין שם במקרים השונים בהם דן).

יש לציין שהוראה למעשה במקרים אלו חייבת להיות אחר התייעצות רפואית והלכתית בכל מקרה לגופו. כמו"כ, הוראת מו"ר הרב מרדכי אליהו זצ"ל (ספר פועיה ג', 36) היא שבמקרים בהם ההיריון עלול לסכן את האישה - כדי להתיר לה להרות צריך שיהיו שני רופאים מומחים המתירים לה זאת ומוכנים ללוותה במהלך ההיריון והלידה.

אהרן רזאן

יהודי עממי, ללא חזות דתית, מסתובב עם חטיף שברכתו שהכל ומשגע כבר שעה את כל הדתיים בשאלה האם הוא צריך לברך על האפרופו

יהודי מוקשה

הרב שלמה'לה אמר פעם כשעזב את הישיבה והתחיל לעסוק בקירוב: "עד אז עניין אותי רמב"ם מוקשה, ומאז שיצאתי מהישיבה עניין אותי גם יהודי מוקשה".

אין שיעור למדני, המכבד את עצמו, שלא מגיע לשיא השיאים כשהרב שולף איזה רמב"ם פחות ידוע, או תמוה, הסותר את הגמרא שלמדו. מתח. דרמה. התלמידים מנסים לענות מפה ומשם אבל דבריהם נדחים בזה אחר זה, עד שבסוף הרב מצביע על אות מיותרת או דיוק במילה קטנה שפותרים הכל, וואו! זר לא יבין את העונג שברגע הזה! (פעם חשבתי לעצמי, בעולם החסידי יש טיש, ניגון, ריקוד, קטע מהזוהר. אתה בהתרוממות ממה שאתה לא מבין. לעומתם הליטאים 'עפים' ממשוהו קטנטן שהצליחו כן להבין). ומה ר' שלמה התכוון באומרם "מעניין אותי יהודי מוקשה"? יהודי שהוא עצמו קושיא... נשמה שצריכה פתרון.

ר' שלמה מספר על צעיר ברכבת התחתית שניגש אליו ואמר: "הרב, אני מתחנך עוד שבועיים וכל כך מאושר!". ר' שלמה גילה שהמיועדת היא גויה ומייד הזמין אותו לקבל ברכה מהרבי מליובאוויטש.... הם הגיעו באמצע הלילה אל הרבי, והצעיר נכנס אל הרבי ולא יצא. שלוש שעות! הם דיברו ודיברו, וכשהצעיר יצא עם עיניים אדומות מדמעות, היה ברור שהוא שב ליהדותו.

השבוע סיימו את מחזור הרמב"ם היומי. בהתוועדות של ג' תמוז התבקשתי לספר על חוויה של לימוד תורה. נזכרתי ברגע קסום שהיה לי, כשהתיישבתי על הפסנתר להלחין הלכה מהלכות תשובה לרמב"ם: "מדרכי התשובה להיות השב צועק תמיד לפני השם בככי ובתחנונים, ועושה צדקה כפי כחו, ומתרחק הרבה מן הדבר שחטא בו. ומשנה שמו, כלומר: אני אחר ואיני אותו האיש שעשה אותן המעשים". אביתר בנאי התחיל לשיר בדואט שלנו, והבנתי ש"אני אחר" זו לא הצהרה. זה געגוע. זו תחינה לפני ה', קבל אותי כמו שאני. עמוק בתוכי בפנים, נמצא עדיין אותו אחר שמעולם לא חטא: נקי, טהור, אהב.

ואת כל זה אני בכלל רושם ברכבת חזור מעכו לירושלים, עם הגיטרה, אתה ניגנתי לאלעד, שניצל בנס מהפרעות. ראשו עדיין עם תפרים אך עיניו מלאות באור ועוצמה של מסירות נפש יהודית. ופה בקרון, יהודי עממי, ללא חזות דתית, מסתובב עם חטיף שברכתו שהכל ומשגע כבר שעה את כל הדתיים בשאלה האם הוא צריך לברך על האפרופו, או שמא היש'הכל' על הבירות ששטה פטר את המאכל. אחד אמר לו, תברך! אני אמרתי לו, תאכל! בסוף חפץ שתי ידינו בשקית ואמר לי: "אתה תברך ותכוון עלי!" הניח יד על ראשו במקום כיפה ויצאנו מהספק...

שלמה המלך לא הבין את הסתירות בפרה אדומה שבפרשתנו, הטמא הופך טהור, המטהר הופך טמא. עץ הארוז הוא הגאוה, והאזוב - ענווה. הפרה עצמה מכילה הפכים. היא באה לכפר עלינו, שניסינו להתחמק מלתרץ רמב"ם קשה, יהודי קשה ומציאות לא פשוטה. ואלעד, והבחור מהקרון וניגון התשובה, מתחילים לגלות לי את סוד פרה אדומה.

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מקום ראשון
באיכות השירות

לפרטים
והזמנות
*5018

ברי מים מתקדמים בכשרות מהודרת לשבת!

בר מים **הדס** שבת למהדרין - בד"ץ
מאושר לשימוש בשבת במים החמים והקרים

רק- **1,490**
במקום ~~2,190~~

SpiritBar
Touch

בר מים **ספיריט בר שבת**
מאושר לשימוש בשבת במים החמים והקרים

רק- **2,190**
במקום ~~2,990~~

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
בתוקף עד- 30.6.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | פירוט המוצרים וסכום ההטבה של
המוצרים המשתתפים במבצע מוצגים בסניפים ובאתר | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מקום ראשון
באיכות השירות

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

עד יום ראשון

כל הקודם זוכה

גוזרים ונהנים - הקופונים המשתלמים ביותר - יש להגיע עם גזר העיתון -

ברימים מתקדמים בכשרות מהודרת לשבת!

087
בר מים הודס שבת להפרדה - ברץ
מאשר לשימוש בשבת בנים החמים והקרים
2.199 ₪
1.49 ₪

SpiritBar
בר מים טריים בר שבת
מאשר לשימוש בשבת בנים החמים והקרים
2.199 ₪
2.19 ₪

ELCO סט נלי עבודה מברגה אלקו 12V--ELPT TOOLS
וטענת סוללה ליתיום וטענת נושליפת
במקום 239 ₪
169 ₪

SENSOR מצלמת דרך קדמית ואחורית סנסור נפולה דגם 2DC
במקום 199 ₪
169 ₪

SENSOR טאבלט אנדרואיד 10" סנסור SK10 סים wifi, סוללה נטולת כולל מקלדת ונורתיק
במקום 499 ₪
399 ₪

SENSOR שעון סנסור חכם
ניתן לחייג, לדבר ולקבל שיחות ישירות בשעון, נגן מוזיקה מובנה, אפליקציה לספורט
במקום 149 ₪
119 ₪

SENSOR מקרן קול אלחוטי סנסור S1
מעצים את סאונד הטלוויזיה והמחשב
במקום 199 ₪
99 ₪

SENSOR אוזניות אלחוטיות בלוטוס אירסאונדס סנסור
במקום 99 ₪
69 ₪

אלקטרה סוללת גיבוי נטענת אלקטרה 20,000mAh PB20
במקום 139 ₪
79 ₪

SENSOR בידורית סנסור עם מיקרופון מתחבר לכל מכשיר דרך בלוטוס, סוללה חזקה במיוחד USB + כרטיס לזיכרון זיכרון
במקום 99 ₪
69 ₪

SENSOR צמיד ספורט פעילות אEW1 מתאים לכל סוגי הסמארטפונים
במקום 99 ₪
39 ₪

אוזניות סטריאו פוני עוצמתיות דגם P47 BDK
במקום 69 ₪
49 ₪

אלקטרה מארז 5 נורות לר אלקטרה 12W LE12W
במקום 45 ₪
24 ₪

BRAUN מסיר שיער SILK EPIL בראון 1170
במקום 149 ₪
79 ₪

REMINGTON מסיר שיער לגבר רמינגטון BHT2000A
במקום 249 ₪
169 ₪

PHILIPS מכונת גילוח ונטענת ניתן לשיטפה פיליפס S112141
במקום 159 ₪
99 ₪

פילן 10 איתמר מייבש שיער איתמו Parlux 3600
במקום 599 ₪
444 ₪

CROWN מסלסל שיער מ"מ אלחוטי נטען CRC102
במקום 199 ₪
89 ₪

CROWN מחליק שיער אלחוטי נטען CRC-101
במקום 249 ₪
99 ₪

התקנה ב- 399 ₪ במקום 599 ₪

TADIRAN ELECTRA ELCO
Coolair SAGA TORNADO Haier Family

ברנישת מזגן

עד 1.5 כ"ס

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

חדש! חדש!

מקרר יין יוקרתיים החל מ- 699 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

קופון הנחה לרכישת מקררים בסניפים ובאתר

500 ₪

קוד קופון: 500sale

SAMSUNG LG אלקטרה beko Midea
SHARP Haier Blomberg Hisense HITACHI

*מקרר NO FROST מעל 300 ליטר בלבד

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

BOSCH

מדיח נלים בוש אפסודת ליבוש נסוף ויסוד, אפליקציה לנייד להפעלה ובחירת פונקציות SMS2HTW72E

במקום 2,290 ₪ 1,990 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

אלקטרה

מדיח נלים אלקטרה צג דיגיטלי 1006

במקום 1,490 ₪ 999 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

Haier

מקפיא 4 מגירות האייר HUF105A

במקום 1,190 ₪ 799 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

Fauter

תנור בוני סאטור עם טורבו אקטיבי 3100

במקום 1,490 ₪ 1,190 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

אלקטרה

תנור אפיה בוני אלקטרה עם טורבו EB1100190B

במקום 1,190 ₪ 777 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

masimo

כיריים אינדוקציה מאסימו LAV6900

במקום 1,190 ₪ 777 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

Fauter

כיריים 4 להבות גז סאטור SHE406IX

במקום 849 ₪ 699 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

AKENO

כיריים 4 להבות גז צבעים שחור-לבן AK 64

במקום 499 ₪ 299 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

BOSCH

מכונת כביסה 8 ק"ג 1-8 בוש WAN2428MPL

במקום 2,190 ₪ 1,990 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

אלקטרה

מכונת כביסה 6 ק"ג מיבש כביסה EC100178

במקום 2,390 ₪ 1,990 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

SAMSUNG

מכונת כביסה סמסונג סבולובית Eco Bubble WW6S4063LWKJ

במקום 1,390 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

SHARP

מכונת כביסה 7-1 ק"ג שארפ ES-FE710CZL

במקום 1,490 ₪ 1,190 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

אלקטרה

מכונת כביסה פתח חזית אלקטרה שנות אחריות (1-2) 199 hours 5100

במקום 888 ₪ 699 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

אלקטרה

תנור עומד משולב כיריים 2050

במקום 999 ₪ 799 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

CHROMEX

מיקסר XL קטנה 7 ליטר משולב בלנדר כונומקס SM-1507

במקום 599 ₪ 399 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

אלקטרה

מיקרוגל אלקטרה 20 ליטר EMM100132WH

במקום 249 ₪ 149 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

PLATINUM ELECTRIC

כיריים בישול זשמליות PU-23

במקום 99 ₪ 44 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

PLATINUM ELECTRIC

מגל חשמלי עוצמתי 2000W PU-19

במקום 109 ₪ 64 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

magimix

מעבד מזון מג'ימיקס C3200WB

במקום 999 ₪ 799 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

BRAUN

בלנדר מוט הספק 450 וואט מיכל נפח 0.5 ליטר MQ100

במקום 199 ₪ 139 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

PLATINUM ELECTRIC

בלנדר שייקר פלטינום PU-10

במקום 99 ₪ 54 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

PLATINUM ELECTRIC

קומקום חשמלי זכוכית נשלף PU-05

במקום 79 ₪ 44 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

PLATINUM ELECTRIC

מצונ 2 פרוסות PU-17

במקום 89 ₪ 34 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

dyson

שואב אבק דיסון אלחוטי V8 ABSOLUTE

במקום 1,990 ₪ 1,590 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

dreame

שואב אבק אלחוטי נטען DREAME V9 PRO

במקום 899 ₪ 699 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

Star

מאוורר תקרה 42 כריזה כולל תאורה 7187

במקום 199 ₪ 119 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

מאוורר

3 מצבים עומד, רצפה ותלייה HEM608

במקום 199 ₪ 99 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

Tefal

מגהץ אדים טפאל FV-1026

במקום 139 ₪ 79 ₪

יש להגיע עם חזר העיתון < פרט אחד ללקוח > בתוקף עד 20.6.21

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
 בתוקף עד- 20.6.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מלאי מינימלי 500 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים | המחירים בתוקף לסניפים בלבד | יש להגיע עם חזר העיתון | פרט אחד ללקוח

נעה בן דוד

אנחנו באביתר

מסביב לשעון.

כאן אפשר להריח, לטעום, לשמוע ולראות את עם ישראל מתעורר מהחלום בשמחה עצומה על שוב ה' לציון.

אולי זה נשמע מוזר או מרחף. אבל אחרי שתאכלו בגט טרי שנתרם מגבעת שמואל, תשתו שוקו עם צי'פר מנשות נתניה ותקנחו בעוגת תפוחים פריכה מאמא של המתנדבים מקרית משה, תוך שאתם יושבים על כיסא חדש שנתרם עלי ידי איש קבע מעלי ושולחן יד 2 שהגיע במשאית ונהג מתנדבים מגבעות ביצהר, ייגמרו גם לכם התהיות.

מבחור הבית שלנו נראה כמו שני שלישי קרוואן, עם דלתות שלא נסגרות וכולענים ברצפה (קרוואן ישן שעוד שימש בעמונה), שירותי נסורת וחשמל מגנרטור שקופץ.

חיי היום יום נראים כמו שילוב מסחרר בין מחנה קיץ (לחפש שירותים במצב סביר ולבדוק איך האוכל במטבח המרכזי), סמינריון אמונה ומנהיגות (שיעורים ללא הפסקה, דיונים, ישיבות תושבים והדרכת סיורים למבקרים) וחברת הפקה (כדי לעודד את עם ישראל להגיע כל יום יש מתנפחים/ בלונים/ מופע אש/ מוזיקה/ סטנד אפ ועוד).

אבל מבפנים זה ברור שזכינו לחזות בשוכך לציון ברחמים. ובהתאם לגאולה, היא באה בהיסח דעת, בזמן ובדרך הכי לא הגיוניים (כלומר אלוקיים).

אפשר להתעקש לחשוב שזה טירוף, ריחוף או אופטימיות הזויה, אבל מי שבחר להיות שותף לעסק הזה, יודע שזוהי שעת רצון ועדיף לא לפספס.

למרות שאף אחד לא מבטיח תוצאות מהירות. ירמיהו בחבלי גסיסה ערב הגלות, קנה את השדה בענתות, ובזכותו אנו כאן, בחבלי הגאולה, זוכים לקנות את השדה באביתר.

לפני שבעה שבועות, קרוב לאחת בלילה, נדחסנו לרכב נרגשים ושמחים אחרי חתונת ילדינו איתן והודי בסוסיא. מיד הוטחנו אל המציאות, בשטף הודעות על הפגנה ועליה לאביתר, בעקבות פיגוע בצומת תפוח (בו נרצח יהודה גואטה הי"ד ונפצעו שני חבריו).

בתוך תערוכת העייפות, ההתרגשות והלחץ לקראת שבת חתן ושבע ברכות, היה נדמה לי שזה לא קשור אליי. בניגוד אליי, עמיחי הבכור, הוריד את תאיר אשתו והילדים בבית ונסע ישירות לאביתר. בעלי והילדים השלימו כמה שעות שינה והצטרפו השכם בבוקר.

לי לקח יומיים להתגבר על ההתכנסות הטבעית בעקבות החתונה, העצלות הטבעית בעקבות החיים ובעיקר על הפחד מפניו (בוגרת גוש קטיף).

אבל ברגע שכף רגלי דרכה במקום שמעתי אותו. ברגע הראשון זה היה נשמע כמו באגרים, טרקטורים, פטישים וכלי בניה. הייתי עלולה לחשוב שזה רעש, אבל זה היה מספיק חזק ובהיר - כך נשמע "קול דודי דופק".

הדפיקות האלו זו המנגינה הכי משמחת ששמעתי בחיי. הודד הגיע הישר משיר השירים, אל האבק והיתושים באביתר. וזכינו לפתוח.

למרות כל רעשי הרקע - ש"אין סיכוי" ו"כבר עשרים שנה לא קם יישוב חדש". למרות כל הקולות שטענו ש"חבל על הזמן, על הכסף ועל האנרגיה", ובכלל יש לימודים ועבודה ומחויבויות, וביום חם ובלילה קר...

זכינו לראות את אורו שזורח, ולהבין שהגיע כבר הזמן. עת רצון לנטוע ולסלול, לבנות ולהתיישב.

מעל חמישים משפחות ועשרות בני נוער שמודים על הזכות לגור בבתים ללא מים וחשמל. אלפי מתנדבים שבונים, משפצים, מנקים, מבשלים, מפעילים ילדים ומעבירים שיעורים והופעות. ועשרות אלפי תורמים בכסף, בכישרון, בצידוד, באוכל ובתמיכה

לתורה ללמוד איך משיבת נפש

במכון משיבת נפש לומדים תורת הנפש היהודית
ובניית כלים מעשיים מתוך התורה עצמה
בתוכנית שפותחה על ידי ר' הראל חצרוני

בהכוונתו של הרב דניאל סטבסקי שליט"א
מתוך מבט מעמיק וניסיון רב בהבנה ובהכוונת נפשות ישראל

פרטים נוספים

יצירת קשר

מוריה 052-6980522
machonmeshivatnefesh@gmail.com

יחס אישי

קבוצות מגובשות
אווירה משפחתית

תוכנית תלת שנתית

לימודי בוקר או ערב
שני בוקר | רביעי ערב

עדילות אוהב ציון באדץ הסטארטאפים

בגבול בני ברק-דפת גן,
בין פסעדות פועלים ופוסכים בוקע
פן האדצה פגדל שאפתני ובופבסטי.
בקופה השישית, בין דלתות זכוכית
בוהקות אני פגיע לשוחח עם אוהב ציון.
אוהב ציון סיפיאן הוא שם חם בעולם
ההייטק שפוכר בגלל קהילת הדיגיטל
'גרילה'. סיפור ההתקרבות שלו לאדפון"ד
פקודניץ הוא חסידי לעילא.

אבי טאוב

"בקיצור, התחלתי ללמד את זה ובמקביל לעשות PPC - קידום ממומן באינטרנט - לקורסים שלי. השם עזר וזה הצליח בגדול: באופן קבוע נרשמו ארבעים אנשים לכל קורס. תארו לעצמכם: מאבטח שמרגיש מיליונר כשהוא מרוויח בחודש 15,000 ש"ח מוצא את עצמו מנהל עסק שמגלגל מחזור כספים של 180,000 ש"ח על בסיס חודשי, וכל זה רק מזה שהוא מלמד אנשים לבנות אתרים וללכת בדרך שהלך בעצמו.

"היו לי כמה עקרונות חריגים ששינו את כללי המשחק לטובתנו: מי שנרשם לא קנה רק זכות השתתפות חד פעמית בקורס. כל אחד יכול לבוא לאותו קורס שנרשם אליו ככל שיצטרך וגם יקבל תמיכה ממני - או מהמורים - לכל החיים, ככל שיזדקק לכך. בעקבות החזרה בתשובה החלטתי להטמיע את העיקרון של 'ואהבת לרעך כמוך' בתוך קהילת התלמידים. וככה יצא שהשיעורים מתבססים על שיתוף פעולה אוהב. זה לא קורס ולא מוסד, אלא חבורה של אנשים ונשים, שבאו עם או בלי רקע והם מטפסים להצלחה ועוזרים אחד לשני בדרך.

"אם תקפצו ל'גרילה' תמצאו חסיד ויז'ניץ מתרגל פיתוח אתרים עם היפסטר מפלורנטין, מעצבת מהרצליה פיתוח עם מפתחת קוד משכונת פיתוח. צעירים אחרי צבא ואנשים שמחפשים קריירה שנייה. כאלה שלמדו אצלנו והקימו ביחד סוכנויות דיגיטל קופצים לבקר, לומדים פיצ'רים חדשים על כוס בירה

בפעם הקודמת פגשתי בו כתלמיד לשיווק דיגיטל. במקום פאות וכיפה שחורה לראשו התנוסס כובע איירון מן שבדיוק מפציץ משהו. מתחת למעיל החסידים שלו ג'ינס קרוע וכפפי אצבע. הפעם, אוהב לבוש כאחד החסידים, כולל נעלי חסידים ממאה שערים.

מה קרה לכפכפים?

"הרבי שלי אמר לי להפסיק עם הכפכפים", אוהב עונה, "כל עוד אני מסתובב בכפכפים מי שצופה בנו יכול לחשוב שכדי להצליח צריך להיות שלא בדרך הטבע. אני רוצה להראות היום שכל מה שאנחנו עושים הוא בדרך הטבע: הגיוני ותכל'סי".

בדרך לפגישה אוהב ממשיך להסתובב בין החדרים, ביד אחת קפה ובשנייה סיגריה, ומפריח תשבחות וחזיוקים לכל עבר. אני מסתובב שם אחרי ורואה שגם הנוף סביבו השתנה. כשלמדתי ב'גרילה', בית הספר לקוד ודיגיטל, זו הייתה מעין זולה נעימה, בית פתוח לכל עובר אורח שבו היפסטרים ובחורי ישיבה עבדו ולמדו יחד על כוס קפה וסיגריה. המקום החדש דומה יותר לקן רוחש של נמלים פועלות וחרוצות. ככל אשר תפנה תמצא רחש בחש של עבודה ותקוה אינסופי. יותר מתשעים נשים חרדיות, צנועות וענייניות כותבות שורות קוד צבעוניות מול מסכים שחורים. מדי פעם אחת עוצרת לברכה או לתפילה. אוהב מצביע לי על מישהי כזו, שמתנדנדת לאט, בדבקות.

אנחנו נכנסים לחדר של אוהב. מחלונות הזכוכית העצומים נשקף הנוף האורבני של גוש דן. מתחת החלון הולם בקדחתנות פטיש אווירי כחלק מפרויקט בניין עצום.

עם צוהוק ובלאי אופק

אולי נתחיל מהתחלה?

"עלילות הסטארטאפים שלי התחילו כשעבדתי כמאבטח בבניין משרדים. באותה תקופה הייתי אבא צעיר, חילוני עם תספורת מוהוק ועגילי פירסינג. בבית חיכו אשה ושני ילדים קטנים. לא הבנתי איך אפשר לקיים משפחה עם נתוני הפתיחה שלי: גדלתי במוסדות לנוער נושר, למדתי ספרות ופילוסופיה באוניברסיטת תל אביב ועבדתי כמאבטח בבניין משרדים. עם 8000 ש"ח בחודש לא ראיתי את האופק, אבל הבנתי שהדרך להתפרנס קשורה איכשהו בעולם ההייטק. החלטתי שבזמן שמתבזבז לי כמאבטח, במקום לראות סרטים אלמד תכנות מהאינטרנט.

"למדתי לבנות אתרים. זה היה פשוט ואפקטיבי. בניתי את האתרים הראשונים ב-5000 ש"ח וזה היה נפלא. אתר אחד היה שווה כמו רוב המשכורת שלי באותה התקופה. התמסרתי לזה והתחלתי לבנות כל שבוע אתר, בנוסף לעבודה כמאבטח".

ואיך זה השפיע עליך?

"זה היה מדהים, זה שינה למשפחה שלנו את החיים, ובעיקר חלחלה לתוכי תובנה פשוטה: אם אני יכול - אז כל אחד יכול. החלטתי להקים בית ספר".

פילוסופיה של 'לוחצי גרילה'

"אחרי שלושה חודשים פתחתי את 'גרילה', בית ספר לקוד ודיגיטל. קראתי לזה 'גרילה' בגלל הרעיון של לוחמת גרילה: כוחות זריזים וגמישים, נחושים ובקיאים בשטח יכולים להכניע גם צבאות גדולים, ממוסדים ומסורבלים. מי שמטפס מלמטה ומכיר את השטח מתוך עשייה הוא הלוחם החזק, היעיל והמנצח. בחזון שלי, כל מי שבא בראש פתוח ולב רעב יכול למצוא לעצמו מקצוע מכניס. גם הצורה שבה לימדתי הייתה סוג של 'לוחמת גרילה': לא אקדמית ולא מפונפנת: בלי מריחות מבבלכות ובלאי חפירות מסכיב. את כל מה שצריך בפועל כדי להיות מומחה דיגיטל.

ופיצה".

איך מתערבבים ביחד חסידים והיפסטרים? הכסף דוחה הכל?

"זה לא כסף, זו גישה בעבודת השם ובחיים. הגישה שלי אומרת לשלב ענייניות, עשייה בעשר אצבעות עם 'ואהבת לרעך כמוך'. אני בא מכל העולמות האלה ואני רוצה לקרב את היהודים אחד לשני. מבחינתי זה לכתחילה. זה הכי יפה והכי טוב. ובכלל צריך לדעת שפרנסה זה אהבה".

פרנסה היא אהבה?

"כן, כמו ברמב"ם בהלכות מתנות עניים. יש שמונה מדרגות בצדקה והמעלה הגבוהה היא לתת לשני פרנסה. לתת לבנאדם להתפרנס בכבוד בעצמו - זה לאהוב.

"אגב הרמב"ם, אתמול בדיוק היה לנו פה דיון על הרמב"ם הזה, בהקשר אחר. היינו צריכים להתייעל ולפטר עובדת אחת

"שלושה חודשים של עוצר גרפו לכן שפפאתיים אלף ש"ח בחודש, של אנשים שבאים לסגור קורסים, ירדנו לאפס."

עולמות: העולם החרדי לעולם לא יקבל אותנו והעולם החילוני כבר דחה אותנו. אז אנחנו בחלל, 'אבודים בחלל'. חל"ל בגימטריא חיי"ם. זה לא פשוט, אם כי השם ברא את המציאות הזו כדי שנהיה מבודדים."

נר שאינו כבה

ואיך הגעת לרבי מקוויניץ?

"זה סיפור שאם אני אספר לך אותו, אתה מיד חוזר בתשובה."

נו, הגיע הזמן.

"גרתי בנתניה שמונה שנים והתפללתי כל הזמן: 'השם, אני רוצה לחזור בתשובה. כל מה שחסר לי זה רק בית כנסת. יש לי הכל חוץ מבית כנסת'. לא היה לי בית כנסת נורמלי. גרנו בקריית השרון והיו שם שני בתי כנסת על מאה אלף תושבים. כשאין מקום בבתי הכנסת לכולם, אז התפללו בגני ילדים. אתה יודע איך קראו לבית הכנסת שלנו? 'גן האפרוחים'."

"כשאושרת אשתי הלכה לחפש את הדירה שלנו עכשיו בכיכר המדינה בתל אביב, היא אומרת לי - אל תדאג, המתווך אומר שיש בית כנסת ליד. אני פותח בגוגל מפות, כתוב שיש אבל לא מוצאים אותו. בשבוע הראשון שאני גר שם אני רואה כל מיני אנשים עם שועלים על הראש [שטריימל] עולים במדרגות. גיליתי שמאחורי הבית שלי יש בית כנסת מטורף: אני פתאום מגלה שצמוד לבית שלי יש את בית הכנסת של הרבי מקוויניץ. תחשוב מה זה. התפללתי על זה שמונה שנים."

"עכשיו מה, אחרי כמה חודשים שאנחנו חיים שם, פתאום אבא של אושרת מגיע. אבא שלה היה שותף בגידול שלה עד גיל עשר ואז הוא נעלם לה מהחיים ולא נודעו עקבותיו."

וואלה...

"אתה בהיכון?"

כן.

"פתאום הוא מגיע. הם חוזרים להיות בקשר לשבוע שבועיים, והוא מגיע לבית הכנסת. כשהוא נכנס, הרבי - שלא מכיר אותו ולא ראה אותו מעולם - נעמד ואמר לו: 'אתה, כשהיית בן שנה,

מתוך שתי עובדות מועמדות לפיטורין ולא ידענו מה לעשות - זאת או זאת. כשבדקנו ברמב"ם ראינו שאם המצב שווה בשווה - אז כהן לפני ישראל. וככה עשינו, הייתה אשת כהן שזכתה."

כשאחזור בתשובה אגיד לך

איך חזרת בתשובה?

"מה זו השאלה הזו? איך חזרתי בתשובה [צוחק] כשאני אחזור אני אגיד לך. הבעיה הכי גדולה שלי זה שלא חזרתי בתשובה, אז אתה שואל אותי איך חזרתי בתשובה?!"

תן לי סיפור.

"מה יש לספר? עשיתי תואר ראשון בפילוסופיה וספרות ומשם הגעתי לקדוש ברוך הוא. הבכא סאלי אומר שבמקום שבו נגמרת הפילוסופיה מתחילה האמונה או כנראה שלשם הגעתי, לסוף של הפילוסופיה [צוחק]."

אבל למה הלכת ללמוד פילוסופיה?

"מחפשים את השם אחי, גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עימדי."

"אספר לך סיפור שלא קשור: ביום שישי האחרון הלכתי לחלק חלות ויין לפני שבת. יש לנו גמ"ח שאנחנו מחלקים חלות ויין לפני שבת. אני מסתובב ברחוב וההיענות לא משהו. פתאום, הקדוש ברוך הוא נותן לי רעיון - במקום להסתובב כמו כלב ברחוב, לך לאיכילוב ותינתן שם לאנשים החולים. עכשיו, כשאני בא לאיכילוב אנשים קופצים עלי - תביא חלות, תביא חלות, תתפלל על הילד שלי."

הם רצו שאתה תברך אותם.

"גם כן, עוד איזה אחד שיברך אותם, מי ישמע... [צוחק]. אבל מה הבנתי? שני דברים. דבר ראשון: אנשים ברחוב - לא רוצים חלות ויין. אנשים בבית חולים - כן רוצים. הבנת? שלא נגיע לבית חולים כדי לרצות שבת. שדוע לקחת אותה גם אם היא ברחוב."

"דבר שני: לראות ילדים במחלקות אונקולוגיות שעתיים לפני שבת זה דבר קשה מאוד מאוד. לא הכנתי את עצמי לזה בכלל. שאלתי את השם: קודם כל - תודה על הזכות לחלק חלות בערב שבת. מצד שני, מה הנפקא מינה שלי מזה? אני צריך לצאת מכל הסיפור עם כזה שברון לב? ואז השם אמר לי: זו המשמעות של המשפט 'גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי'. הבנת? הגעת לשם, לגיא צלמות - אל תדאג, הכל בסדר. הבנת? רצית סיפור, קיבלת סיפור."

אתה יכול לספר על העבר שלפני החזרה בתשובה בכל זאת?

"אני לא רוצה לספר על זה. אני לא קשור לזה. אני כמו חיזור, נפלתי מהחלל. אין לי קשר לכל הדברים האלה."

כל פעם שאני מדבר על העבר שלך זה כאילו עובר לידך. אתה לא רוצה שום קשר לזה.

"אני לא אוהב את הסיפור הזה. למה? כי אני בדיוק אותו הבנאדם. זה מה שאתם לא מבינים. אתם חושבים שמה שהשתנה... [צוחק]. השם יעזור לי. אנחנו חיים בתל אביב, אנחנו שומרים שבת, אנחנו שומרים על הכל, אבל אנחנו לא חיים אורח חיים מוחלט. בבוקר אפשר לשמוע אצלנו גם ניגוני רבי שמעון וגם ראפ של טונה. זו בעיה עצומה, אבל זה גם טוב."

"אנחנו מנווטים בין עולמות, או נכון יותר, נדחים מפני שני

הקורונה, האדמו"ר ופשה מונטיפיורי

ואז מה? איך הקורונה השפיעה עליכם?

"כמו כולם נכנסנו למיתון. אנשים לא זוכרים אבל החודשים הראשונים של הקורונה לוו בחשש עצום. חודשיים או שלושה חודשים לפני שהתחיל הסגר חוינו ירידה כאוטית בביקושים. כולם היו בפאניקה עולמית. הרחוב היה מדולדל, אנשים נכנסו למצב של הימנעות חודשיים לפני שהסגר יצא לפועל. ואז - שלושה חודשים של עוצר גרמו לכך שממאיתיים אלף ש"ח בחודש, של אנשים שבאים לסגור קורסים, ירדנו לאפס".

זה ממש מלחיץ, מה עושים במקרה כזה?

"באתי לרבי שלי, הרבי מקוויניץ ושאלתי אותו מה לעשות. גם ברמה האישית שלי בחיים וגם של העסק. הוא אמר לי 'אתה צריך לפתוח מקום לנשים חרדיות שיתפרנסו בכבוד, כדי שיוכלו לתמוך בלימוד התורה של הבעלים שלהם'".

אם היו אומרים לי תשובה כזו הייתי מתקומם. באתי להתבכיין על הצרות שלי והרבי אומר לי למצוא פתרונות לנשות אברכים? איך התמודדות עם בעיה כללית יכולה לעזור לבעיה הפרטית של העסק שלי?

"לקח לי חצי שנה לגלות. התלבטתי הרבה. הבנתי שכדאי לבנות מרכז הסבה ההייטק למגזר החרדי. ידעתי שיש שם הרבה כסף וידעתי שהמגזר החרדי לא מוזמן לחגיגה הזו. גם לא ידעתי אם נכון לעשות את זה דווקא הכשרה לנשים. לרבי אין בעיה להגיד 'לנשות אברכים' אבל הוא לא יודע ש-80% מהמתעניינים בהייטק בחברה החרדית הם גברים.

"באותו זמן נסעתי עם אשתי אושרת, שגם מנהלת את 'גרילה', לירושלים. עברנו ליד טחנת הקמח של משה מונטיפיורי. אמרתי לה - תראי, כדי להוציא אנשים מהחומות שלהם אל ההצלחה שלהם הוא דאג להם לכל מה שצריך: הוא בנה להם דירות אבל ידע שלא יבואו אם לא תהיה להם עבודה, אז הוא בנה להם גם טחנת קמח.

סבא שלך תרם כאן הרבה כסף לבית הכנסת. הנה השם שלו, פה, על הארונות".

בלי שהוא ידע איך קוראים לו?

"כן, ובלי שאושרת ידעה שסבא שלה היה גר בכיכר המדינה. תראה מה זה. הקדוש ברוך הוא תולה את הזכויות של הסבא, עד שבא מי שצריך ומקבל אותן. אני לא מספר את זה הרבה, כי זה סיפור הזוי. מה הסיכויים שזה יקרה?".

אתה והרבי בקשר קרוב?

"אני כל הזמן רואה ניסים עצומים. אתה רוצה לראות? הנה נס שצילמתי". אוהב לוקח אותי לתמונה שבה רואים את הרבי מקוויניץ. בפניו הטובות הוא רוכן אל חנוכיה קטנה וישנה. "החנוכיה הזו הייתה של המגיד הגדול מקוויניץ. אתה רואה את זה? הוא מדליק נרות ומה יש במגש שעליו דולקת החנוכיה? שלולית של גשם. החלון היה פתוח וירד מבול של אינסוף גשם והחנוכיה לא כבתה, כל עוד הוא הסתכל עליה הנרות בערו בלי הפסקה. בשנייה שהוא הלך משם הכל כבה.

"אני רואה אצלנו כל היום ניסים, אבל אסור לספר את זה. הרבי בעצמו מסתיר את עצמו ומשחק אותה אדם פשוט מאוד. אתה צריך להבין: זה הרבי מקוויניץ, נכד אחד-עשר בשושלת של קדושי עליון, לאדמו"ר הראשון, שכתב את 'עבודת ישראל'. הוא אחד הגדולים. הוא היה אומר 'אבא שלי היה כורך ספרים ואני כורך עולמות'. זה מה שאנחנו עושים את פה כל הזמן, כורכים עולמות".

נחזור לסיפור של בית הספר 'גרילה', שממשיך להתפתח ולהצליח במקביל לתהליכים שאתה עובר. זה נשמע כמו סיפור הצלחה בסגנון סינדרלה.

"כמעט. העסק גדל וגדל ובמשך עשר שנים עברו אצלנו בקהילה בערך אלף תלמידים. הכשרתי שלושים תלמידים כך שיהיו מורים כדי שכל הסיפור יעבוד בלעדי. ואז הגיעה הקורונה".

"החלון היה פתוח וירד גבול של אינסוף גשם והחנוכיה לא כבתה, כל עוד הוא הסתכל עליה הנרות בערו בלי הפסקה. בשנייה שהוא הלך משם הכל כבה."

את מה שלא יכלו לקבל באף חברה אחרת. הן לא מבינות באינטרנט, כי פשוט אין להם אינטרנט. הן לא יודעות מה זה 'דיגיטל מרקטינג', אין להם ווצאפ ולא פייסבוק ולא אינסטגרם. שום חברת הייטק בעולם לא יכולה להכיל דבר כזה. העיקרון שלנו פה הוא לעקם את החברה בשביל העובדות ולא את העובדות בשביל החברה.

"דוגמה מעכשיו: יש פה שתי צעירות בנות 18, ששבוע שלם, שלושה עובדים עבדו כדי לקנפג ולהתאים את העבודה שלהם למחשבים מסוננים. זה עלה לנו הרבה כסף, אבל זה יתן לנו פי אלף. מי שמקנפג את החברה שלו למען נשים חרדיות - יצליח והשם יקנפג עבורו את העולם. הנשים האלה חכמות מאוד וחרוצות מאוד. העבודה שלהן ממוקדת ועניינית. אין כאן התפורזויות וההספק שלהן ושלנו כפול ומכופל. הן מפתחות אפליקציות מושלמות בעלות שאי אפשר לחלום עליהן."

ומה עשיתם?

"הנה למשל, מערכת Leader שאנחנו מפתחים פה במרץ. היא מחברת את כל זרועות השיוק הדיגיטלי שאני מלמד וחוקר כבר עשר שנים ב'גרילה' למערכת אחת כוללת וחזקה, תמנן חכם ורב זרועות שמסוגל לפעול במקביל ובקומניקציה כדי לייצר עוד ועוד לידים. אלו מערכות שיווק בינלאומיות שהולכות לשנות את כללי המשחק. המקום הזה מאפשר לי להקים פה ארץ של סטארטאפים שאני קורא לה StartUpLand. אנחנו לוקחים פרויקטים גדולים ומפתחים כל דבר בעולם."

"זו המשמעות בעיניי של העצמה נשית חרדית בעולמות הייטק. לא במובן של 'את אשה והוא גבר ואתם שווים וצריכים לעשות ולהיראות אותו הדבר'. אלא 'אשה חרדית בעולמות הייטק זה נכס אדיר. אם נדע להתייחס אליו בכבוד ובהתאמה כולנו נרוויח בגדול!"

אני נפרד מאוהב ויושב לכוס קפה עם קצף על הספות במסדרון. מדי פעם מגיעים משקיעים לחדרו של אוהב, לפגישות התייעצות על כוס לאטה או קפוצ'ינו קצר. פה ושם מזדמן קבצן או בנאדם שמבקש חיזוק. רחש העבודה במקום אינו פוסק ונודמה באוזני לעשרות מנועי מטוס ענק, או כמו שאוהב אוהב לקרוא לזה - חללית.

"אמרתי לה, אנחנו לא ניתן לנשים האלה רק לימודים, אנחנו ניתן להם פרנסה. מי שתעבור את התוכנית נדאג לה לפרנסה מכובדת ומרווחת וגם נאפשר לה את מה שלא מאפשרים לה באף חברת הייטק - חמש שעות עבודה. אם היא רוצה, היא יכולה לעבוד מהבית. אם נעשה את זה - בדרך הטבע זו פשיטת רגל, אבל אם השם רוצה - ככה זה יקונפג והכל יהיה מושלם. וככה עשינו את זה: הקמנו את 'אתרא' - בית ספר לתכנות לנשים חרדיות בלבד."

נהיטתי 'לקנפג' שגור בצורת הדיבור של אוהב עד שכמעט אי אפשר לצטט אותו בלי להתקל בשורש ק.נ.פ.ג. הוא הטייה של configuration - תצורה. המובן הפשוט הוא לסדר את הכל ברמת תיאום מושלמת והרמונית."

השם יקנפג עבורך את העולם

מה זה אתרא?

"השם רומז לשלושה מובנים: גם לאתרי אינטרנט, כי אנחנו מתמקדים בעיקר באפליקציות מבוססות על רשת ושיווק בינלאומי. גם למובן של 'המקום שלך' כי המקום מיועד לנשים בלבד, נקי וצנוע למהדרין. מי שלא רוצה אינטרנט יכולה לפתח בלי. וגם 'למקום ברוך הוא' ישתבח שמו. למדתי שאתה יכול לראות כשאתה עושה מה שהשם רוצה הוא מקנפג דברים ומתאים עבורך את העולם."

ומה מיוחד במה שעשית?

"יצרנו אקווריום מושלם לנשים חרדיות. הן מקבלות פה

היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי חס. הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:

בין הכותבים:
 הרב אהרון אגלסל,
 הרב איתי אסמן,
 הרב עופר גיסין,
 הרב יהושע וידר,
 ישראל זעירא,
 הרב אסף טבצ'ניק

החיסון היומי
הטיפ היומי (הארה)
לענייני קירוב

קבוצה שקטה ב"ראש יהודי" לקבלת עצות, הארות ורעיונות מעשיים, בעיני תשובה וקירוב, באהבה ואמונה

להצטרפות לקבוצת וואצאפ סרקו קוד
052-5665005 או שלחו הודעה או שלחו הודעה

מבחר ספרי וסיפורי אמונה

www.roshy.org | 052-5665005 | 02-6791122

ראשיהודי
 רחוב תל אביב 10000

זמן חופשי

אילה פרינס

ה

הייתה לזהות ולזכך את אותם הרגעים השייכים לעולם הנצח והאמת.

הם גילו רגע עם איכות קוונטית – רגע ללא התחלה, אמצע או סוף. בעולם המאמין שניתן להשפיע רק על העתיד, המפגש עם העבר הופך להיות פאסיבי ודטרמיניסטי, והתנועה במפגש הזה מתרחשת רק בטווח המצומצם שקיים בין הזיכרון לשכחה. הגילוי היה שישנו רגע אחד מיוחד, "רגע של תיקון", שהוא בעל יכולת על-זמנית המשפיעה אחורה וקדימה, למעלה ולמטה, בכל מקום ובכל זמן. כך, רגע בו אנחנו מתקנים מציאות מסוימת הקיימת בתוכנו יוצר תיקון בכל העולמות – כאלו שהיינו בהם אי אז וכאלו בהם אנחנו מתקיימים כיום, אלו שיצרו בתוכנו את מה שאנו מבקשים לתקן ואלו שעוד יוצרו מתוכנו לאחר התיקון. הם אהבו במיוחד את הרגע הזה משום שהם הבינו כמה פשוט להפוך כל רגע לרגע מתוקן, לרגע על-זמני, אם רק נרצה בכך.

הם חשפו רגע עם איכות דיאלקטית – רגע שיוצר חיבור בין מה שנראה במבט ראשון כסותר ושייך לעולמות שונים. זהו רגע שנוצר מתוך כאב גדול, כזה שמתפשט לכל עבר, מחשיך ומשחק. הגילוי היה שבתוך רגע כזה ישנו גם אור עצום, שפע שאין לתאר, שאם רק נסכים להתמסר לדרך בה החושך מוליך אותנו, ללימוד אותו הוא מבקש להעביר אותנו, נרגיש את נוכחותו.

ברגע זה אין רק חושך או רק אור, אלא מציאות אחת נוכחת באחרת בלי שמתקיימת סתירה ביניהן. זאת מציאות שנוצרת ברגע בו הכלי נשבר, כך שהחוויה היא של התנפצות, שבר ואובדן. אולם, האור שהיה בתוך הכלי לא נעלם אלא רק מתערבב ונטמע בתוך השברים, כך שהם מכילים בתוכם אור יקרות שיכול להאיר ולהנחות אותנו כיצד לאחות את המציאות שנראית מפורקת לכדי כלי מדויק ומתאים יותר. זהו אור מיוחד שגנוז בתוך השבר ומתגלה לכל מי שמצליח לראות את האלוקות בתוך החושך, את האהבה בתוך הכאב.

היה גם רגע אחד מיוחד, בו התגלה הרגע עם האיכות הפשוטה – רגע שגדולותו נמצאת בשקט שלו. זה הרגע בו אתה מרגיש שאתה על מקומך, מרגיש אהבה פשוטה לעצמך ולסובבים אותך, עם חיבור נוכח ובטוח למי שאתה באמת. נראה שלא קורה שם כלום, אבל בעצם קורה שם הכל. אז, לרגע אחד, אתה אחד ושמן אחד.

ישנם עוד סוגים רבים ומגוונים של רגעים – הרי סיפורו של הזמן הוא סיפור ארוך וחמקמק, כזה שישתיים רק כאשר הזמן יסתיים בעצמו. אנשי המקום ממשיכים במסע החיפוש שלהם אחר סודותיו של הזמן, מתוך בקשה לאפשר לעצמם חיים של חופש, בחירה, שינוי וחיבור. זה כל כך מורכב וכל כך פשוט, תלוי באיזה רגע בזמן אנחנו תופסים את עצמנו, או, בעצם, דרך איזה רגע אנחנו תופסים את הזמן;

יה זה מבנה מיוחד, כזה שטבעיות האבנים שחיפו את קירותיו הזכירה תקופות אחרות ונושנות, אך הזוויות והקווים הישרים ששרטטו את צורתו העלו תחושה של מודרניות עכשווית. את קירות הבית קישטו שעונים מכל הסוגים והמינים, כאלו של פעם וכאלו של היום. המכנה המשותף לכל השעונים היה היותם עומדים על מקומם, לא נעים ולא זזים לשום מקום. הם כאילו היו מזכרת לקיומו של הזמן, אך הם לא הצביעו עליו לעולם.

יושבי המקום היו אנשים שניסיון חייהם חרט חריטות מיוחדות על פניהם ועל ליבם. הגיל היה לא משמעותי, גם לא שנות ההשכלה או כל פרמטר אחר שהזמן יכול לעצב אותו או להשפיע עליו. המשותף לכל מי ששהה במקום זה היה הבחירה לעסוק בסודותיו של הזמן.

סיפורו של הזמן הוא סיפור ארוך, לא כאן המקום לגולל אותו. אולם, כמו לכל דבר בעולם הזה – לזמן יש את צידו הנגלה ואת צידו הנסתר, יש את הקיום המדעי שלו ואת הקיום האנושי שלו, את צידו המלטף והנעים ואת הצד האפל והמכאיב. אנשי המקום, שהבינו לעומק את מורכבותו וחמקמקותו של הזמן, ביקשו לגלות את סודותיו בעזרת מפגש עם הזמן דרך אנשים ועם האנשים דרך הזמן.

הם פגשו את אלו שניסו בכל מאודם לזכור, משום שעצם קיום השכחה היה עדות בלתי נסבלת לכך שגם הם יום אחד לא יותירו אחריהם שום זכר, שגם הם ייעלמו ויישכחו. הם התוודעו לאנשים שחיייהם מנוהלים על ידי דפוסים אוטומטיים ולא מודעים שהושרשו בהם עוד מילדותם, כך שלא מתאפשר לשום הווה חופשי להתקיים ולשום עתיד בחירי להירקם. אנשים אחרים שניקרו בדרךם הסתובבו בעולם חסרי שקט ונטולי מנוחה. אצלם הכלל "הזמן מרפא" אינו תקף, אלא רק משמש תזכורת כואבת למה שכל כך חסר, משום שזיכרונות פוצעים מהעבר ממשיכים להתקיים בתוכם באופן יומיומי חי ובווער. והיו גם כאלו שזכרו רק מעט, או, במילים אחרות, נטו לשכוח הרבה, משום שלזכור העמיס על ההווה שגם ככה נשא בחובו את העומס של עצמו.

כיצד ניתן להגיע לחופש אמיתי בעולם בו הזמן משמש עבורנו כציר מרכזי דרכו אנו נעים בתנועה כבולה, דפוסית ומצמצמת שכזאת?

דיירי המקום גילו את התשובות לשאלה הזאת מתוך ההתעמקות בשפת הרגעים. תקופות, הם אמרו, הן הדרך לתת משמעות לרגעים רבים שהגיעו בסמיכות אחד לשני, אבל לא דווקא סיפור את אותו הסיפור. הם הבינו שאיסוף שכזה אמנם מסדר את הזמן שלנו לכדי משמעות אחת ומאורגנת, אבל מאבד בדרך כל כך הרבה. לעומתן, הרגעים מחזיקים את האמת של עצמם, מצליחים לספר את הסיפור הנקי שקיים בתוכם, ללא תלות ברגע שקדם להם או כאלו שמגיעים אחריהם. הבקשה שלהם

התבוננות

מתורתו של הרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ)

החלטה קרה של נשמה לווהטת

אנחנו בהתוועדות י"ב-י"ג בתמוז לכבודו של הרבי הריי"ץ, שיצא בתאריך זה ממאסר בכלא ברוסיה.

חינוך - לפני הכול

הריי"ץ ניסה להתחיל לארגן את המוסדות היהודים, וביתר שאת. הוא התחיל לארגן את מוסדות החינוך היהודי משום שכבר בשלב מוקדם הבין שהחינוך הוא נקודת החולשה.

ישנה תופעה רווחת: כשבאים יהודים ממקומות שונים לעיר חדשה או למדינה חדשה, מתקיימת התפלגות: כל אחד מהם ינהג לפי המוצא שלו. חב"דניקים ינסו לבנות תלמוד תורה; ספרדים יבנו בית כנסת, יניחו בו ספרי תורה ויקשטו אותו; אחרים יקימו מסעדה כשרה. אכן, אוכל כשר הוא דבר חשוב, ומי שמספק אותו מקיים מצווה גדולה ומציל אנשים מעבירה; מי שבונה בית כנסת בוודאי עושה מצווה גדולה; אבל מוסדות חינוך חשובים במיוחד משום שהחינוך נוגע בשאלת העתיד שלנו.

ואכן, בתחום החינוך המצב ברוסיה לא היה פשוט כלל. חמותי גדלה ברוסיה במשפחה של חב"ד. היא מעולם לא הלכה לבית ספר, והיו במקומה עוד ילדים כמותה שלא הלכו לבית ספר משום שבית הספר היה אפיקורסי - לא משום שהיו שם גויים, אלא משום שעסקו בו באפיקורסות ממש. אי שליחת הילדים לבית הספר הייתה כרוכה בסכנת נפשות; היה הייתה עלולה בפשטות להביא לעונשי מאסר על ההורים. ובמשימה שהריי"ץ קיבל על עצמו - לבנות מוסדות חינוך, בין שהם היו מוסדות חוקיים לגמרי ובין שהיו חצי חוקיים - בוודאי היה סיכון גדול.

ארגון המאבק

אחד הדברים הראשונים שהריי"ץ עשה היה גיוסם של חסידיו. הוא לא הצליח לגייס את כל חסידיו, אבל הוא הצליח לגייס מספר אנשים שהיו מוכנים למסור את נפשם. הוא החדיר באנשיו את מסירות הנפש למען החינוך היהודי.

פיכחון, כושר ארגון, אומץ

לפני מלחמת העולם הראשונה רוסיה הלבנה, אוקראינה ובכלל מזרח אירופה היו מלאות ביהודים וביהדות. היו באזורים הללו בתי כנסת, מקוואות ובתי מדרש - גם אם הם לא היו מאורגנים מאוד.

תחת שלטון הקומוניסטים נעשה קשה מאוד להחזיק את היהדות משום שהשלטון תמך במגמה להרוס הכול. המדיניות הזו לא נבעה מאנטישמיות, שהרי לא מעט מהקומוניסטים היו יהודים, אלא משנאת יהדות. למשל, הקומוניסטים היו מפיצים כמות אדירה של תעמולה אנטי-דתית לפני החגים ואחריהם. התעמולה הזאת הייתה מגוונת מאוד - מנימוקים תיאורטיים, פילוסופיים ומדעיים ועד לסתם בדיחות גסות, והיא הייתה מצויה תמיד ובשפע הודות לתמיכת השלטונות. אל מול כל זה היה צריך לעמוד הרב המקומי, ופעמים רבות הוא היה בסך הכול פועה ואומר: "נו, נו, ס'איז עפעס נישט שייך" - זה לא כל כך נאה.

באותו זמן קשה היה לראות את התמונה השלמה ולהבין אותה. היו אנשים, בהם רבנים, צדיקים וטובים, שאמרו: "נו, טוב, עוד יום או יומיים, שנה או שנתיים זה יעבור". הם חשבו שהקומוניסטים לא יחזיקו מעמד. אבל הקומוניסטים החזיקו מעמד והתחזקו יותר ויותר. לפעמים מדהים אותי לחשוב על אנשים שיכולים היו לעבור על הגמרא מקצה לקצה ולהבין אותה ישר והפוך, אבל להבין מה קורה לעם ישראל, ליהודים וליהדות - הם לא הצליחו.

לריי"ץ הייתה יכולת ראייה של המציאות. הוא ראה שיש דברים שצריך לעשות, והוא התחיל לפעול. היה לו גם כושר ארגון בולט, והוא עבד עם אנשים שחלקם שמעו בקולו. בנוסף לכך, לעומת הרוב הגדול של הרבנים, שאם רק הבהילו אותם, הם מיד ברחו - הריי"ץ לא פחד. הוא הסתכן ועשה דברים שלא היו לגמרי על פי החוק, ובוודאי לא היו לרצון עסקני המפלגה.

הריי"ץ ניסה לארגן גם את הרבנים, לאסוף רבנים משלו ורבנים שאינם משלו. אחד האנשים שנשאר ברוסיה אחרי שהריי"ץ עזב, היה הרב אברמסקי. הרב אברמסקי היה רב גדול באמת ומתנגד גדול, רחוק מחב"ד עד כמה שרק אפשר, אבל הוא ועוד אנשים דוגמתו הבינו שעכשיו הבעיה איננה אם להתפלל נוסח ספרד או נוסח אשכנז אלא אם יתפללו בכלל; הבעיה איננה אם להניח תפילין של רבנו תם או תפילין של רש"י אלא אם יישארו בכלל תפילין; הבעיה איננה אם יהיה כתוב בספר תורה "דָּפָא" באל"ף או "דָּפָה" בה"א אלא אם יישאר בכלל ספר תורה. כשביקרתי ברוסיה, הראו לי מחסן של הקומוניסטים שהיו מונחים בו שמונה מאות ספרי תורה שכנראה הוחרמו באותה תקופה.

שלה, אף על פי שהוא ידע שבבית הכנסת אנשים רושמים כל מילה שהוא אומר, ושאימרות כאלה עלולות להביא לסופו בכל רגע. כפי שאמרתי, היה לו הרבה אומץ.

עם הזמן התברר לשלטונות יותר ויותר שה'שניאורסון' הזה איננו תופעה מקומית, שהוא אינו רב בעיר קטנה זו או בעיר קטנה אחרת, אלא דמות שמובילה מהלכים. שום שלטון טוטליטרי לא יכול לסבול תופעה כזאת, והשלטון הסובייטי דאז, על כל היהודים שהיו מעורבים בו - עוד פחות סבל את זה. אף על פי כן, הריי"ץ המשיך לפעול.

עמידה מול מדינה של גיהינום

בכל הדברים שהריי"ץ עשה הייתה בנייה, לא לגמרי מסודרת, של כוח שיוכל לעמוד לא רק נגד גזרה מסוימת, אלא מול מדינה של גיהינום, שגם אם היא לא הייתה אנטישמית, היא הייתה נגד יהדות באופן ברור מאוד. הריי"ץ קיבל על עצמו לבנות בתוך המדינה

הארגון של הריי"ץ היה איתן די הצורך שגם כאשר הריי"ץ עזב את רוסיה, הוא המשיך להתנהל על ידי מעין מפקדים מקומיים שהוא העמיד בראש מפעליו. קודם יציאתו הוא פעל לבסס שוב את השיטה שעבדה עד אז, ואכן היא המשיכה לעבוד גם אחרי שהאנשים שעמדו בראשה יצאו מרוסיה.

הריי"ץ אף פעם לא היה משופע בכסף, והוא היה זקוק למשאבים כספיים בשביל לארגן שיעורים, להסיע אנשים ממקום למקום ובשביל פעילויות רבות אחרות. הוא היה שולח שליחים ומנסה להשיג כסף. בין השאר הוא בנה יחסים טובים עם הגוי'נט, אבל אנשי הגוי'נט, שהיו אנשים טובים בסך הכול, לא הבינו מה קורה ברוסיה ולא עמדו על החשיבות המכרעת שיש לכלל סכום שהם שולחים לו, ולכן הם תמכו רק בסכומים קטנים.

הריי"ץ לא רק בנה אנשים אחרים; הוא גם הראה דוגמא אישית. הוא היה מדבר בגלוי בגנות המפלגה, מדיניותה והאידיאולוגיה

החברות
על ידי

בָּאָרוֹת
זיכרון
למדינת
המחוקקת

**מְקוֹר
הַבְּמָה**

סדנה למדיטציה ויפאסנה
בדרך היהדות
בהנחיית
הרב דוד וייס

מסע התבוננות שבשתיקה בו תגלה
דרך מעשית לשלוט בחלק הבלתי מודע שמנהל אותך
ולהתחבר אל השקט הנצחי שבך
מבלי לנסוע רחוק או לשנות את תנאי החיים

כ"ד - כ"ט בתמוז
4-9.7.21

זיכרון
למדינת
המחוקקת

לאתר הקורס:

לרשימת נוספים וקבלת הנחה
שילחו הודעה או התקשרו: 058-513-7898 - עילם

3 ימים שישינו לכם את החיים
מימי ומשה דיקמן
פסיכולוגית ומחנכת בסראומה זוגית ונישואים
מזמינים אתכם

**לסדנת
אימגו לזוגות**

1. האם שמתם לב שיש אותה מריבה בסגנונות שונים?
2. האם אתם מעוניינים ללמוד דרכי תקשורת חדשות?

יולי 1,2,3

תשתתפו בסדנה הבאה שלנו לחוויה
בלתי נשכחת של בניה, קשר, וחלום
של זוגיות באווירת שבת
במלון אביב בטבריה. מול ים כנרת.
(כשרות מודרין)

המחיר לזוג ₪3,500
(אפשרות לתשלומים)

מומלץ בחום מאת:
הרב אהרן בנית, ר"מ של ישיבת נתיב מאיר
הרב דוד אברהם, טוורסקי, תל אביב

לרישום ולפרטים נוספים תקשרו
ל: 054-755-4228
למידע על הסדנה:
www.mimidickman.com

הזאת, העוינת יהודים באופן בולט, מערכת שלא תשמש רק לזמנה ולמקומה, אלא שתהיה לה המשכיות גם מעבר לכך.

...

יצירת אנשים

חג הגאולה הזה נועד, בין השאר, לזכור את האנשים שהרייץ השאיר אחריו ברוסיה. הרייץ הצליח לעורר באנשים אהבת ישראל, אהבת התורה ואהבת הקדוש ברוך הוא. לפעמים אלה היו אנשים שלכאורה לא היה להם כמעט שום קשר ליהדות. ובכל זאת מהמעט שנשאר, הרייץ הצליח לשאוב את הכוח שלא הכול יאבד, שלא הכול ימות.

לא כל האנשים הללו היו ענקי רוח, אבל במה שהם עשו הם ביטאו אהבת ה' והתקשרות שהיא מעבר לכל הגבולות. יצירה של אנשים כאלו איננה דבר של מה בכך. אילו ידעתי שאני מצליח ליצור דבר כזה באיש אחד, בשני אנשים או בשלושה אנשים, זה היה מבטיח לי שכשאגיע לעולם הבא, וירצו לזרוק אותי החוצה, אוכל להגיד להם: "אבל ראו, עשיתי אדם שהחזיק מעמד".

האם מה שהרייץ עשה שינה את כל התמונה כולה? לא. ובכל זאת חשוב לשאול ולהבין מאין בא הכוח הזה. הרייץ היו גם הכוח, גם המרץ וגם האומץ לעמוד מול מציאות כזאת, והעמידה הזו לא הגיעה משיגעון אלא נבעה מהחלטה - מבחינה מסוימת החלטה קרה - שהוא החליט: "אני הולך לעשות את הדברים הללו על קידוש ה'". לרייץ לא היו כל כך הרבה אנשים, אבל את האנשים שהיו לו הוא השביע לחיות על קידוש ה'.

הדבר המרשים הוא שהבניין הזה היה קיים במשך שנים. הרייץ פעל בזמן שהוא היה שם, והוא הצליח לפעול גם כשהוא כבר לא היה שם. גם אחרי שהוא עזב את רוסיה, היו מנסים לפעמים להתכתב איתו, לבקש עצה מה'סבא' - בשמו המחתרתי - או לשאול מה ה'סבא' אומר. מה שהרייץ פעל בעולם הזה היה פלא גדול. הוא לא היה רק המנוע שהניע אנשים לעשות מעשים מסוימים; מפעליו גם גרמו לאנשים, שחלקם היו חסידים גדולים או אנשים מורמים מעם וחלקם היו יהודים פשוטים, להמשיך להחזיק ביהדותם במסירות נפש.

ישראל אשר בך אתפאר

אני מדבר איתכם על המאבק הזה משום שאלו דברי אמת, והם חלק מההיסטוריה של עם ישראל.

באחת הערים בפורטוגל חיו יהודים בסתר כאנוסים במשך ארבע מאות וחמישים שנה. כשאני חושב על היהודים האלו, שבמשך דורות לא ידעו שקיימים יהודים מלבדם בעולם וניסו לשמור כמה מצוות שיכלו - להכין מצות לפסח, להתפלל בראש השנה וביום הכיפורים וכך הלאה - אני שואל את עצמי מה היה מקור כוחם לעשות זאת יום אחרי יום, שנה אחרי שנה, מאה שנה ועוד מאה שנה ועוד מאה שנה?

זהו בעצם "גאון יעקב" האמיתי. תפארתו של העם היהודי היא על היהודים האלה. אנשים שהיו להם ראשים טובים ושרצו לכתוב מתפרסמים על ידי הספרים שכתבו, ואילו את האנשים האלה, שמסרו את הנפש בשקט, איש אינו מפרסם. אני מכיר כמה מבניהם של יהודים שנשלחו אז לגלות. הם אינם יודעים מה קרה לאבא שלהם; הוא פשוט נעלם. היו אנשים רבים שאיש לא קיבל דו"ח מה קרה בסופם; הם פשוט נעלמו בין הבריורקטיה לאכזריות. אבל תפארתו של העם היהודי על היהודים הפשוטים הללו, שחיו, מתו ומסרו את נפשם על המשך היהדות.

חג הגאולה הזה אינו נחגג רק על ההצלה של הרייץ אלא גם על מה שהוא השאיר אחריו ברוסיה. מישהו פעם כתב שהמתנגדים יצרו ספרים, ואילו החסידים יצרו אנשים. אינני יודע אם ביחס לחסידות בכללה האמירה הזאת נכונה בשלמות, אבל במקרה של

הרייץ היא נכונה. הרייץ השאיר ברוסיה אנשים במלוא מובן המילה. לא כל האנשים הללו היו גדולי המחשבה וגדולי הלמדנות, אבל עליהם נאמר: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר". הקדוש ברוך הוא מתפאר באנשים האלה שאומרים בעצם חייהם: "כפי עליך הרגנו כל היום", אנשים שמוכנים למסור את הנפש על ה', לא בהחלטה של רגע אלא כסמל של חיים.

מסירות נפש כיום

המציאות שלנו היא בוודאי שונה. האם יש פה מי שצריך לעבור בתוך מאבק כזה, לא במלחמה חד-פעמית אלא דבר יום ביומו? האם יש פה אדם שצריך בכל יום לחשוב מה יהיה עתיד ילדיו, להתמודד עם השאלה מה עליו לעשות כדי שהם יישארו איתו ויקבלו את החינוך שהוא רוצה להקנות להם, כדי שהם ידעו אלפבית, כדי שאם הם יישלחו לגלות, כפי שקרה לרבים מיהודי רוסיה - שיִדעו איך להתקיים שם כיהודים?!

אם כן, איזו מסירות נפש נדרשת היום? מסירות הנפש של היום היא להישאר יהודי כמו שיהודי צריך להיות. העולם מִזְמַן היום דברים אחרים, שאלות חדשות שצריך להחליט החלטות לגביהן. אדם צריך לשאול את עצמו מה הוא מעביר לילדיו. בין שאר הדברים, הורים מעבירים לילדיהם את התפיסה שלהם לגבי השאלה: מהם הדברים החשובים? ועל השאלה הזאת צריך להיאבק.

ייתכן שלאנשים היום יש חיים נוחים יותר מהחיים בעבר. יש לאנשים קריירה, ואנשים אפילו יוצאים לבלות. החיים כיום אינם אלימים כמו שהיו בעבר, אבל הם תוקפניים לא פחות וגורמים לאותן תוצאות. לכן נשארה גם היום אותה שאלה - מה אני מעביר לבני אחרי?

חשבו מה אתם רוצים להעביר לילדיכם, ואיך אתם מעבירים להם את זה. אדם יכול לגרום לבניו להיות תלמידי חכמים, אבל אין בזה די כי אחר כך הם יעשו מה שהם רוצים; יש תלמידי חכמים מקולקלים מכל המינים, יש כאלו שהפסיקו להיות תלמידי חכמים וגם בכלל להיות בני אדם. השאלה היא איך שומרים שישאר הגרעין הבורע. זה היה העניין של הרייץ. כשאני חושב על הרייץ מסביב לחג הזה, אינני חושב הרבה על הגאולה אלא על השאלה איך מעבירים הלאה את הגרעין הבורע.

מתוך הספר **עד בלי די** -
21 התוועדות חסידיות עם הרב עדין
אבן-ישראל (שטיינזלץ) שיוצא לאור
בימים הקרובים בהוצאת קורן.

אני לא יכולה לדמיין את עצמי בלעדיו!!

מתי אלמד לבחור נכון להאמין, לראות שטוב בלי להביט שוב לאחור (אמיר דדון)

פתוחות בפניך, אחרי שבדקת טוב טוב שגם האפשרות של לא להתחתן איתו היא אפשרית, העולם לא יתמוטט ולא יגמרו לך החיים. רק אז אפשר להתחיל את תהליך הבחירה.

את צריכה לעשות שיקולים שכליים לפני הבחירה, חשוב מאוד שתבדקי:

האם הוא מתאים לעולם הערכים שלך?
האם הוא יכול לפרנס אותך?

האם הוא יהיה אבא טוב לילדים שלך?

ועוד שיקולים מאוד חשובים להקמת בית משותף וחיי זוגיות מוצלחים.

רק אחרי שכל השיקולים האלה נבדקו היטב, את יכולה להתחיל לשים את הלב שלך. ולצאת למסע חיך.

"אבל איך אדע שבחרתי? שאני שלמה עם זה?" שאלה מיכל

"שימי לב מיכל במה את בוחרת.

כשאת בוחרת בו כבעלך, את בוחרת אותו עם העבר המורכב שהוא מגיע איתו, עם המשפחה שלו במידה והיא בעייתית, עם כל מיני התנהגויות מוזרות שיש לו ואת לא אוהבת אותן.

שימי לב!! אם את בוחרת בו, במחשבה שההתנהגויות הטבעיות שלו ישתנו עם הנישואין, שהבעיות הנפשיות שלו ייעלמו כשיגיעו הילדים, והוא פתאום יהפוך להיות איש מוצלח ורציני ברגע שתהיה לו משפחה.

דעי לך, שזו טעות קריטית, המקומות שלו שדורשים טיפול ימישכו ללוות אותו לאורך כל הנישואין, הם לא ייעלמו כשתהיה שם טבעת או משכנתא אלא רק יעמיקו ויהמירו.

את צריכה להבין לאן את נכנסת ועם מה את הולכת להתמודד.

אם את אומרת רוצה אני, קדימה לך על זה, אבל תביני טוב טוב לאן את נכנסת. זו בחירה אמיתית!

וזה פרדוקס נוראי ואחד הדברים הכי כואבים בעולם הזה.

כי כמו בהשקעה כלכלית, כשאת משקיעה סכום כסף שעבדת עליו קשה, את לא תגדי שבגלל שזה לא הצלחה מובטחת של 100% אז לא תתני את הכסף להשקעה!?

כי יכול להיות שזה יצליח ויכול להיות שלא.

בחירה היא לקיחת סיכון

אבל הכי חשוב שתדעי במה את משקיעה.

מה המניה...

איזה מטבע זה...

לא לדמיין שזה ביטקוין כשבעצם את בוחרת דולר (שיוורד 6 אחוז בשנה)

והמניה שאת בוחרת הוא עכשיו כמו כל עסקה שעושים, כמו כל בחירה.

ובבחירה יש פרדוקס.

ואת עומדת עכשיו מול הקונפליקט הזה של לבחור בפרדוקס.

בסופו של דבר, חלק עיקרי ומהותי בעולם הזה שבו אנחנו חיים, זה שאנחנו הולכים על בחירות בלי ביטוח.

את צריכה להגיד לעצמך: בחרתי וזהו!!!

מה באמת יקרה במציאות?

אי אפשר לדעת.

את צריכה להרגיש שאת בוחרת בו, עם כל החלקים המאתגרים.

והכי חשוב לבדוק האם הוא רוצה לעבוד על הקשיים, האם הוא מזכך אותם, מרכז אותם, האם הוא בכיוון של להתאמץ.

זה המימד הכי חשוב בבחירה בנישואין

לחפש בעל מושלם, זה גם דמיון וזה גם לא טוב.

אבל לחפש בעל עם חסרונות,

שהוא יודע לעבוד על עצמו,

שיוודע לבקש סליחה,

שמכיר את החסרונות שלו,

שהוא עם הפנים לכיוון אשתו ולכיוון הבית, כלומר שהוא שם את נפשו ומתמסר לזוגיות הזו.

זו בחירה טובה!

"אני מתלבטת אם לחזור לחנניה או לא. הפרידה הזאת קשה לי מדי, אני מרגישה שאני לא יודעת איך אני יכולה להמשיך לבד בחיים האלה? ההורים שלי גם לוחצים עלי להתחתן ואני לא רואה את עצמי מתחתנת עם מישהו אחר חוץ מחנניה" אמרת מיכל בעצב

"מיכל, חשבת אולי לנסות לצאת עם מישהו אחר? לבדוק את האפשרות?" שאלתי אותה

ראיתי איך מיכל התחילה לרעוד, איך שהיא הבינה מה ששאלתי אותה היא כבר נכנסה לתוך בועת הגנה שבטעות מה שאמרת לה לא יחלחל אליה.

"אני בחרתי בחנניה!!! עובדה שאני לא יכולה לחשוב על אף אחד אחר חוץ ממנו" הכריעה מיכל את תחושת הבלבול שפקדה אותה.

"מיכל, חשוב לי שתדעי משהו מאוד משמעותי!

את לא בחרת בחנניה.

את רחוקה מאוד מלבחור בו באמת" אמרת לה ואז התחלתי להסביר לה את הכל בפירוט:

מה התהליך שאת צריכה לעבור על מנת לבחור נכון? ומה זה בכלל לבחור?

התנאי הבסיסי הראשוני לבחירה, זה הידיעה שיש לך לפחות שתי אפשרויות שאת יכולה לבחור ביניהם, אחרת, לא מתקיימת פה בחירה באמת.

צרכות להיות בפניך שתי אפשרויות:

1. להתחתן איתו.

2. לא להתחתן איתו.

מבחינתך, באמת באמת, האפשרות השנייה של לא להתחתן איתו היא לא ממש אופציה.

האפשרות הזו מדומיינת, כיוון שמתיישבים עליה משתנים דמיוניים כמו:

'הוא מאוד מוצלח לא אמצא לעולם מישהו כמוהו'

'ההורים שלי כל כך אוהבים אותי לא יכולה לאכזב אותם'

'אני לא כזו מבוקשת, זה הסיכוי האחרון שלי'

'אני לא יכולה בלעדיו. הוא מכיר אותי הכי טוב. הוא החצי השני שלי'

את אומרת לעצמך במילים אחרות:

אני יכולה להתממש רק בצירוף מסוים, שזה אומר שהוא מוכרח להיות חלק מהחיים שלי. אז בעצם אין לך בחירה.

אז למה אנחנו בוחרים לא לבחור?

כי אנחנו לא רוצים לקחת אחריות אמיתית על הבחירה שלנו.

מבחינה נפשית, אנו לא רוצים ללכת עם הבחירה עד הסוף.

אנחנו נקלעים, נגררים וזורמים לתוך הזוגיות הזו, אין פה בחירה אמיתית. כיוון, שהאפשרות של לא לבחור בחנניה כבן זוגך, שקול מבחינתך למוות, לחוסר קיום.

ואז, את מחוייבת לבחור בו!!

הרבה פעמים, אנשים שמים את הלב שלהם לפני השכל.

כביכול נותנים לרגשות לנהל את הבחירה ואז קל להם יותר לומר לעצמם שהם פשוט לא יכלו אחרת, הלב בחר.

וזה בטוח לא נקרא לבחור!!!

לבחור, זה כשיוודעים שיש גם את האפשרות שהוא לא יהיה בן הזוג, זה לא חייב להתקיים. הנקודה הכי חשובה בחוויית הנישואין זו חוויית הבחירה - שגינה בחרנו ונבחרנו בבחירה חופשית זה בזו.

לבחירה האמיתית חייב להתלוות שחרור נפשי, חרות פנימית.

מיכל,

קודם כל חשוב שתעשי את הבחירה בחנניה מתוך מקום פנימי ונקי,

את חייבת לראות תמונה של עצמך גם בלעדיו,

שלא מסתיימים להם חיך בלעדיו.

שההורים שלך מקבלים אותך ושמהים בך גם אם את לא בוחרת בו.

מיכל, הביני, אסור לך לבחור בו מסיבות כמו: איך אאכזב את ההורים? איך אאכזב אותי?

מה החברים שלך יחשבו? אולי הוא האפשרות היחידה שלך, שלא תמצאי עוד אחד כמוהו, שלא בטוח שמישהו איכותי כמו שאת מדמינת ירצה אותך.

כל אחת מהסיבות האלה, הן לא בחירה, אלו הן סיבות שמחייבות אותך וקושרות אותך לאפשרות אחת בלבד.

רק אחרי שבסיס הבחירה יהיה באמת נקי וכששתי האפשרויות יהיו באמת

חנה דיין | MA טיפול זוגי ופרטני | מתמחה בליווי לצמיחה מתוך משבר ברוח הפסיכולוגיה היהודית
קליניקה פרטית בנס ציונה | טלפון: 054-4480705 | מייל: hanna.tipul@gmail.com

התוועדה
התוועדות

הרב דוד דוקוביץ'

מתוך כנס 'בכל לבבך' תשע"ו

**ר' שלמה זלמן אמר ליהודי:
"מוישה, מה קרה?! למה אתה
מדבר אלי ככה?" היהודי לא
הבין: "מה פירוש 'למה אתה
מדבר אלי ככה'? שאלתי מה
שלום הרב?". ר' שלמה זלמן
היה נסער: "מוישה אתה
לא יכול לדבר איתי כמו בן
אדם?"**

"ככה מדבר חבר?!"

בשיחה עם חבר על דאגה, כמוכן צריך קודם כל הקשבה. הקשבה זאת עבודה בכלל לא קלה, ורובנו מתקשים בה. אבל מעבר להקשבה, לשיחה עם חבר אמיתי יש פן נוסף, וזה הצד שחבר אמיתי יודע גם להגיב בסוף בצורה מועילה.

ה'תפארת שלמה', הרבי מראדומסק, אומר כך: **"כי גם זה יועיל דיבוק חברים - דאגה בלב איש ישיחנה, לספר עניינו לרעהו, ולהתייעץ עמו בעבודת ה' יתברך בכל עניינו. שגם חבר טוב יכול להקימו".** חז"ל אומרים: "קנה לך חבר", ומשמע שצריך להשקיע בעניין הזה. אחד המדדים לחבר טוב, זאת השאלה אם הוא לא רק מקשיב, אלא גם יודע להגיב נכון.

הנכד של מורי ורבי, ר' שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, ר' אהרן גולדברג, סיפר לפני כשנה סיפור לא מוכר על סבא שלו: פעם הוא הלך עם הסבא ר' שלמה זלמן לכותל. בדרך, בא מולם יהודי שלמד עם ר' שלמה זלמן בעץ חיים. ר' שלמה זלמן פנה לכיוון היהודי בשמחה גדולה כדי לשוחח אתו: "שלום עליכם! הרבה זמן לא ראיתי אותך, מה שלומך? איך אתה מרגיש?" היהודי ענה בקיצור ושאל בנימוס: "יומה שלום הרב?" ר' שלמה זלמן אמר ליהודי: "מוישה, מה קרה?! למה אתה מדבר אלי ככה?" היהודי לא הבין: "מה פירוש 'למה אתה מדבר אלי ככה'? שאלתי מה שלום הרב?". ר' שלמה זלמן היה נסער: "מוישה אתה לא יכול לדבר איתי כמו בן אדם?" היהודי בשלו: "הרב, מה לא בסדר? אני שואל מה שלום הרב!" ר' שלמה זלמן אמר ליהודי עוד כמה מילים ספורות, ופנה ללכת.

ר' אהרן הנכד סיפר: "סבא היה ממש בטראומה. ניסיתי לדובב אותו מה קרה, עד שהוא הסכים לומר - 'כבר אין חברים... מה הוא אומר כל הזמן הרב הרב הרב... למה הוא לא שואל אותי כמו חבר' שלמה זלמן מה שלומך?'. הרי היינו יחד באותו מקום! שידבר איתי כמו חבר!". ר' שלמה זלמן גם ראה את עצמו בתור חבר של היהודי, וגם ממש לא החזיק מעצמו כגדול הדור. בכל אופן, את עיקר הנקודה כל אחד מבין יודע - חבר טוב הוא אחד שמוכיח אותי, שאכפת לו ממני באמת, והוא רוצה להיטיב לי.

כיתה א' של תלמוד תורה מאחד היישובים בגב ההר נסעה פעם לירושלים, והילדים הלכו להתברך אצל הרבי מטולנא. הרבי מטולנא אמר לאותם תלמידים, שהמקום היחידי בתנ"ך שבו כתוב ללמוד היטב נמצא בספר ישעיהו, שם אומר הנביא: "למדו היטב". הרבי שאל אותם מה פירוש המילים הללו בפסוק בישעיהו, והם ענו בפשטות "ללמוד טוב תורה". אבל הרבי מטולנא העיר, שרש"י שם מבאר את הפשט שהכוונה היא ללמוד להיטיב לאחרים. יש כאן כיוון שונה לגמרי. מערכת החינוך כיום דורשת מהתלמידים ללמוד טוב - כלומר להגיע להישגים לימודיים. הנביא דורש מאיתנו ללמוד איך להיות טובים. לא רק ללמוד טוב, אלא ללמוד איך להפוך לאנשים טובים, שעושים טוב לאחרים.

חודש תמוז שבו אנחנו מצויים, הוא אחד משני חודשים - תמוז ואב - שעל פי כתבי הארז"ל, נמצאים בשליטתו של עשו הרשע. השרש לכל הפורענויות בחודשים הללו, נעוץ בהליכת המרגלים ארבעים יום. חז"ל מבארים, שכבר הליכתם של המרגלים הייתה לרעה. ברור שהעין הרעה שלהם התחילה לפעול כבר ביציאה למסע, כי אם הם לא היו מסתכלים בעין שלילית מלכתחילה, לא היו יוצאים מהם דיבורים כל כך רעים בסיום שלו. היציאה למסע הייתה בראש חודש תמוז, ולכן החודש הזה חתום בחותם של מבט שלילי על החיים. העין הרעה הובילה ללשון הרע, וכדי לפתוח פתח לתיקון, נעסוק כעת במושג שנקרא "לשון הטוב" - מילים טובות ודיבורים טובים.

הפסוק במשלי אומר: "דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישחנה". תחילת הפסוק עוסקת בפתרון דאגות. חז"ל פירשו את המילה "ישחנה" שנאמרה ביחס לדאגה, בשני פירושים, שכל אחד מהם מהווה פתרון לבעיות בדרך שונה. הדרך הראשונה היא "שחנה" - יסחנה מדעתו, כלומר הדחקה. לעומת כמה מטפלי-נפש שמהלכים עלינו איתם ואומרים שכל הדחקה היא מסוכנת, לפעמים, כשהיא בפרופרציות בריאות, הדחקה היא טובה ומועילה. הפירוש השני של חז"ל הוא "ישחנה" - יסחנה לאחרים. במבט ראשון נראה, ששיחה עם חבר היא רק כדי לפרוק מהלב. אבל האמת היא שחבר גם עוזר לנו להתרומם למקום חדש.

חיה", זהו כוח הדיבור. הווהר אומר שכאשר האדם משתמש בכלי הנפש, הפה והלשון, לדיבורים שליליים, או הנפש עוזבת אותו. רוח הדיבור הקדושה שיש לכל יהודי בפנימיותו, עוברת ממנו כי היא לא רוצה לשרות במקום שמשמש לדרברים שליליים, וכך נפתח פתח לרוח הטומאה לשרות עליו.

הווהר מוסיף שם עוד משפט אחד: "כְּמָה דְעֻנְשָׁא דְהָאִי בְרַ נְשׁ בְּגִין מְלֵה בִישָׁא פֶךְ עֻנְשֵׁיהּ בְּגִין מְלֵה טְבָא דְקָאִתִּי לִידֵה וְיִכִּיל לְמַלְלָא וְלֹא מְלִיל". כלומר, כשם שאדם נענש בגלל מילה שאמר, כך הוא נענש על מילה טובה שיכול היה לומר ולא אמר. אלו דברים מבהילים! צריך לפתוח כאן בקמפיין אדיר על לשון הטוב, אולי אפשר לגייס גם אליו את משפחת הלפרין... המודעות ללשון הטוב היא נמוכה מאוד. כשאדם יוצא מההרצאה הזאת ופוגש את המארגנים של הכינוס הנפלא הזה, צריך לומר להם מילים טובות! אלא, שאנשים רגילים לומר לעצמם: "שאני אגיד לו? מסתמא כבר הרבה אמרו להם, וגם מעצמם הם יודעים כמה הכנס מוצלח". אמנם יכולים להיות להם סימנים על כך שהציבור שמח, אבל התביעה היא אישית. גם מילים טובות ממש אסור לחסוך.

כשהייתי בצבא שירתתי בגולני, ושם היה איסור חמור לומר את המילה תודה. פעם אמרתי לי לסמל של המחלקה 'תודה', על זה שהוא החליף לי מדים. בתור אשכנזי בגולני העזתי לומר לו תודה, ומיד הוא נוף בי בטון צבאי: "בגולני לא אומרים תודה!". עם כל הכבוד לדרך החינוכית הזאת, אני כופר בנכונותה. אני מניח שרוכס מכירים את התופעה הזאת, שחייל חוזר הביתה מהצבא ביום חמישי, וכדי לרדת מהאוטובוס הוא נעמד ליד הדלת האחורית וצועק: "נהגוס! דלת אחורית!" יש מין קמצנות כזאת במילים טובות. אותו סמל בגולני רצה להסביר לי שהוא עושה את מה שהוא חייב, ולא מתוך רכות של טוב לב. אבל אנחנו מעדיפים עבודה שלא באתכפא אלא מתוך אהבה והתקשרות - דווקא לא רק בגלל החובה. מצד האמת, אנחנו שמחים להגיד תודה ולומר מילים טובות.

מספרים על ר' יחזקאל לוינשטיין שהיה המשגיח ביישיבת פונוביז', שפעם באו אליו חבורת בחורים רציניים, שהחליטו להיות תקיפים בעניין השבחים המוגזמים שאומרים על חתנים. למי שמכיר, בחברה הליטאית יש ממש הספרים ארוכים בכל אירוסין ושבע ברכות, עד שכל חתן כולם בטוחים שהוא גדול הדור. הבחורים האלו טענו שהתופעה הזאת פסולה, כי כך אנשים מתרגלים לשקר, והם רצו שהרב לוינשטיין יעביר שיחה על הנושא. ר' יחזקאל לוינשטיין מיד דחה את הבקשה: "עד שיש שבוע אחד בחיים של יהודי שאנשים אומרים עליו דברים טובים, גם אותו אתם רוצים לקחת?".

גם בתהליך של טהרת המצורע, יש אמירה כלפי הדיבור החיובי. כדי לטהר את המצורע, לוקחים שתי ציפורים שכישרונן הוא ציוץ-דיבור. ציפור אחת שוחטים, ואת השניה משלחים על פני השדה. אם נעמיק נראה שאם יש שתי ציפורים, כנראה הן כנגד שני סוגי בעיות שיש בדיבור. הבעיה הראשונה היא כמובן מה אסור לומר. זאת הציפור הראשונה, שמייצגת את הלשון הרע ואתה שוחטים. הציפור השנייה, היא כנגד הדיבורים הטובים שלא נאמרו. אותה שולחים על פני השדה, וכך אומרים לה להרבות בצפופים ודיבורים טובים.

אותו נכד, ר' אהרן, שהיה הנכד הכי קרוב לר' שלמה זלמן, סיפר עוד סיפור, שממחיש עוד יותר את עניין החברות האמיתיות. פעם ר' שלמה זלמן שאל אותו על בחור מסויים, שרצו לברר עליו בשביל שידוך. ר' אהרן ענה שהוא מכיר את הבחור - "אני חבר טוב שלו". ר' שלמה זלמן שאל: "מה אתה יכול לספר עליו?". הנכד אמר כמה דברים טובים, אבל גם כמה ביקורות משמעותיות. ר' שלמה זלמן שאל אחר כך: "אתה בטוח שאתה מכיר אותו? בטוח שאתה חבר טוב שלו?" הנכד ענה בהחלטיות: "כן! אני חבר טוב שלו, אני מכיר אותו היטב!". אז ר' שלמה זלמן תמה: "אני לא יכול להבין! ככה חבר טוב מדבר?!" ר' אהרן הנכד ניסה לענות: "אבל סבא, אתה שאלת אותי כדי שאומר את האמת! אתה מברר בשביל שידוך!" ר' שלמה זלמן לא ויתר: "חבר טוב לא מדבר ככה!". "סבא, אז מה הייתי צריך לעשות?". "היית אומר שאתה לא רוצה לדבר עליו כי אתה חבר שלו".

רבי נתן מברסלב בליקוטי הלכות כותב כך: "**כִּי הַדִּיבּוּר יֵשׁ לוֹ כַּח כְּתוּב וְעַל יְדֵי זֶה עֵינֵינוּ הַתְּגַלּוֹת הַשְּׂמַחָה. בַּחֲנִית 'שְׂמַחָה לְאִישׁ בְּמַעֲנֵה פִּי' וְכַתִּיב: 'דַּאֲגָה בַּלֵּב אִישׁ יִשְׁחַנְהוּ וְדַבֵּר טוֹב יִשְׁמַחְנָה'.**" לפי רבי נתן, שני החלקים של הפסוק במשלי, משלימים אחד את השני. שלמה המלך אומר שכאשר יש לאדם דאגה, צריך להשיח אותה לחבר, ובתגובה לקבל "דבר טוב ישמחנה", כלומר דיבורים טובים ומעודדים. כשלאדם יש דאגה, כדאי לדבר על הצרה הזאת באוזני חבר כזה שידוע להגיד דברים טובים.

בדרך כלל, כשמדברים על תיקון של מידה מסוימת, ישנו הרגל טבעי לחשוב שעיקר העבודה שצריכה להיעשות נמצא בחלק של 'סור מרע'. כשמדברים על תיקון העיניים, כל מי ששרוי באווירה חסידית, ובוודאי אם הוא מושפע קצת מבית המדרש של ברסלב, חושב באופן אוטומטי על 'שמירת עיניים', כלומר, מה אסור לראות ועל מה לא מסתכלים. לצער הלב, כמעט אין אנשים שעובדים על מה כן לראות. אין להתבונן בעין טובה על דבר. יכול להיות אחד שלא רואה אף אחד, וממילא לא מושיט עזרה כשצריך, הוא גם לא אומר שלום לאף אחד כי הוא זהיר שמא יתחלף לו לומר שלום לאישה, וכך הלאה. הרבה יהודים מפספסים את העבודה הגדולה של ראייה והתבוננות בכל דבר שה' נותן לנו, לפעול עליו טוב ולרומם אותו.

כמו בראייה, כך הדברים נכונים גם בנושא הדיבור. מה הנושא שכולם מפתחים בתחום של תיקון הדיבור? איסור לשון הרע. היום אפילו יש לעניין הזה קמפיינים גדולים וחשובים, ואפילו הכרחיים. לשון הרע זאת מכה נוראה שיכולה להרוג בני אדם, בזמננו עוד יותר מבעבר, דרך תקשורת ההמונים שיכולים לעשות לבן אדם 'שיימינג' או בשפתנו ביוש. לפעמים יכולים להרוג ככה בן אדם. ממש מוות וחיים ביד הלשון. כל זה טוב ויפה, אבל אדם לא יכול להסתפק רק בזהירות. צריך לעמול בעניין הזה לא פחות בצד החיובי שלו - לשון הטוב.

על מעלת הדיבור הטוב מופיעים בווהר דברים נפלאים, דווקא סביב פרשת מצורע. על הפסוק "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו", אומר הווהר הקדוש שהשומר על פיו שומר את נפשו, כי עצם הנפש נעוצה בכח הדיבור. הביטוי של היות האדם בעל נפש, "ויהי האדם לנפש

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

למה המשיח כל כך מתמהמה?

התפללתי, בטחתי בה',
ובכל זאת נכשלתי בטסט.
למה ה' עשה לי את זה?

איני יודע, אבל אולי בשביל שתשאל את השאלה כאן ותזכה את הרבים לעיין בשאלה האמונית הזו? ה' זיכה אותך במעלה העליונה בעיון בדברי תורה, וזה יקר הרבה יותר מאשר להצליח בטסט.

ולענייננו, המחשבה שאם אנחנו מתפללים ובוטחים - יקרה כרצוננו, היא טעות מצויה וחמורה. כאילו אנחנו מנהלים את ההנהגה האלוקית בעולם ורק תנאי אחד יש לך, והוא שנתפלל ונבטח בו. והאמת היא שמעולם לא מונית לנהל את ההשגחה האלוקית, והקב"ה מנהיג את העולם לפי עומק דעתו שהיא לעילא מכל הבנתנו והשגתנו. וכי אנו יודעים להסביר את פלאיו של אטום אחד? וכי אנחנו יכולים להשיג מעט מגודל פליאותיו של יצור קטן שבקטנים? ואם כן בוודאי לא נוכל להסביר את ההנהגה האלוקית.

התפילה והבטחון בה' עצמם הם מעלה ונפלאה, אשריך שזכית. הציפייה שהקב"ה יאלץ לעשות כרצוננו היא טעות, וממנה אתה צריך לשוב - ואשריך לכשתשוב.

איך ה' נברא?

נדמה לי שהשואל חמד לצון, כי בוודאי אם היינו שואלים אותו אם ה' יתברך נברא היה עונה חס וחלילה, שהרי זה יסוד ביהדות שכל ילד בגן מכיר. ובכל זאת נראה יש פה איזו נקודת אמת, והיא - שצריך להתבונן בגדלות ה' לא רק מצד שהוא אחרון אלא גם מצד שהוא ראשון. כמו שאומר הנביא בשם ה', "אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלוקים".

האמת היא שלתפוס שהקב"ה הוא אחרון - כלומר שאין לו סוף וקץ - הרבה יותר קל מאשר לתפוס שהוא ראשון. מפני שאם אנחנו מפליגים כביכול במחשבה מכאן ולהלן עד אין קץ, נקודת המוצא שלנו היא הקיום המוכר לנו. אבל "אני ראשון" פירושו שהגענו לכאן אחרי אין קץ ותכלית לזמן שעבר, ואת זה אין ביד האדם לתפוס כלל. ולכן אם נדבר מזה נבטא שקר עמוק, ואין בתורה כמעט התייחסות לכך ש"אין ראשית לראשיתו".

אבל עמוק מכל זה, שגם ראשית וגם אחרית הם תחת הזמן, אבל 'אני ראשון ואני אחרון' בא ללמד על מי שהזמן אינו אלא הופעה מזערית חסרת כל ערך לעומת נצחיותו, שאינה קשורה כלל לציר הזמן. אבל הוא יתברך באמת היה הווה ויהיה בשווה מפני שהוא למעלה מכל שייכות לזמן כלל.

זמן הגעתו של המשיח נסתר ונעלם מהעין, וזהו חלק מתוקף הכאב של הגלות האחרונה. שהרי בגלות בבל גלינו לשבעים שנה וידענו מראש מתי תסתיים הגלות, ואילו בגלות האחרונה גלינו כבר אלפיים שנה ושנות הגלות לא נקצבו. כחייל, מסעות שלא ידעתי את סכום הקילומטרים שלהם היו קשים יותר ממסעות שמראש ידענו את סופם. וכך אומרת הגמרא, שעבודת פרך היא כשהאדון אומר לעבד לעבוד בלי קצבה וגבול סופי, וזה אחד הכאבים של הגלות שלא נקבע עם זמן.

ויחד עם זאת צריך לזכור שכשנקבע זמן בגלות בבל הדבר היה גם בעוכרנו, מפני שכשאחשוורוש חישב והוציא את כלי המקדש לפי חשבוננו, נהנו ישראל מסעודתו היות שאפסה תקוותם. לכן גם אי ידיעת הקץ היא מעלה, מפני שאנו מחכים לו בכל יום כשיבוא. ואף על פי שיתמהמה - עם כל זה אחכה לו.

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרוני ברנשטיין > העלון טעון גניזה

לתגובות ויצירת קשר 052-4061065 • info@qarov.org • קרוב אליך • לפרסום: 052-525-4051

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

זה הזמן להשקיע באמונה וליהנות מ-2 מנגנוני הגנה
גם בטוחה נדל"נית
וגם ערבות חברה

072-395-1096

bemuna.co.il

חפשו אותנו בגוגל
"משקיעים באמונה"

**משקיעים
באמונה**
מקום בטוח לכל אדם
באמונה
מזן אדם קיימא

**דירות
אחרונות
בפתיקט!**

הבנייה בעיצומה!
תקן בניה ירוקה!
אכלוס שלב א' בעוד 4 חודשים!

קהילת כרמי-גת
המתחם הדתי-לאומי בכרמי גת
ע"ש הרב יום אברגל וצ"ל

איכות חיים מיקום הטבה קהילה מעולה למשקיעים צעירה

לפרטים נוספים: 1700-500-555 bemuna.co.il

הבנייה בעיצומה והגיע הזמן שאתם תרכשו את דירת ההשקעות שלכם. במרחק חמש דקות מבייש שש, 35 דקות לתל אביב ברכבת, עם קהילה צומחת לציבור הדתי, **כרמי גת** היא הבחירה הנכונה עבורכם לנכס מניב. קבוצות רכישה ליחידות דיור של שלושה, ארבעה וחמישה חדרים, דירות-גן ופנטהאוס.